

1970 மார்ச் 31]

8. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,95,89,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. இல. பலராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க என் பேரில் உள்ள, “நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the grievances of the students of the Agricultural Colleges of Maduari and Coimbatore, I move---

“That the allotment of Rs. 15,95,89,700 under Demand No 16—Agriculture be reduced by Rs. 100.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நெல் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் பொறுப்பு கிணற்றுப் பாய்ச்சல் சாகுபடியாளர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டண ரிபேட் அளிப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க “நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, “கோவை அரசாங்க விவசாயப் பண்ணையில் வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுவதால் கூலியை உயர்த்த வேண்டுமென்று விவாதிக்க”.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் வேளாண்மை பரிசோதனைக்கூடம் அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் உபயோகிக்கின்ற முறை பற்றியும் விநீபொருள்களின் விற்பனையின் அளவை தீர்மானிப்பது பற்றியும் விவாதிக்க.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 15,95,89,700-இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். “நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,75,40,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

[1970 மார்ச் 31]

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need for the supply of more Steam Boats and the need to make necessary changes in the procedure of allotment of Boats for the early disposal of applications, I move—

“That the allotment of Rs. 1,75,40,600 under Demand No. 17—Fisheries be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீனவர்களுக்கு விசை மீன்பிடி படகுகள் இலவசமாக வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க.

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,75,40,600—இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீனவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் நைலான் நூல்களும் இதர வகை நூல்களும் வழங்குவதுபற்றி விவாதிக்க:—

நிதிக்கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,75,40,600—இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,96,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move—

“That the allotment of Rs. 22,96,800 under Demand No. 39—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, to discuss policy I move—

“That the allotment of Rs. 22,96,800 under Demand No.39—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100.”

திரு. என். வரதராஜன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளை இயங்கவைக்கும் முறைகளைப்பற்றி விவாதிக்க:—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 22,96,800—இல் ரூ. 100 குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மான்யக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னுரையாக நான் ஏதும் சொல்ல விரும்பவில்லையென்றாலும் உறுப்பினர்களுக்கு அச்சிட்டுக் கொடுத்திருக்கிற விளக்க உரையில்* செய்யப்பட வேண்டிய சில திருத்தங்களை முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் தமிழ் ஆகிய இரண்டு விளக்கங்களிலும் ஆங்கிலத்தில் பக்கம் 20, தமிழ் பக்கம் 26, இவைகளில் பயிர் நோய்களின் நிலைகள், அவை பரவியுள்ள இடங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்கு தகவல் அளிப்பதும் அப்போது சாத்தியமாகும். முதற்கண் துறையூர்,

*527—559-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது, மூன்றாவது இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1970 மார்ச் 31] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

திருவிடைமருதூர் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இரண்டு இருக்கிறது. துறையூருக்குப் பதிலாக திருவையாறு என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் ஆங்கிலத்திலும் துறையூர் என்பதற்குப் பதிலாக திருவையாறு என்று மாற்றிக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து ஆங்கிலத்தில் 23-வது பக்கத்தில்.

Special Agricultural Refinance Corporation Schemes for Agriculture Development."

என்ற தலைப்பின்கீழ் வருவதில்

"The area to benefit by this Project is 60,000 acres. The cost of a tractor with essential attachments is approximately Rs. 35,000 and therefore the total outlay under the scheme works out to Rs. 10.050 lakhs" என்று இருப்பதை

10.50 என்று மாற்றிக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக இவ்விரண்டு திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அதன்பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் நாடு ஒரு விவசாய நாடு. அதிலும் குறிப்பாக, தமிழகத்திலே 100-க்கு 85 சதவீதத்தினர் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கின்றனர். அந்த கிராமப்புறங்களில் வசிக்கின்ற மக்களில் 75 சதவீதத்தினர் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றனர். 75 சதவீத மக்களுக்கு இந்த சர்க்கார் நல்ல பல பணிகள் புரியும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அந்தத் துறை முக்கியமான துறை. அடிப்படையான துறை விவசாயம். இந்த அரசாங்கமும் சரி இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கமும் சரி, இந்தத் துறையை புறக்கணித்து விட்டது என்று இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால் இன்றையதினம் இந்த மானியத்திற்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. இப்படி ஒதுக்கப்படுகிற கோடிக்கணக்கான ரூபாயும் விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் கிடைக்கவில்லை என்பது தான் எங்கள் கருத்து. 1968-69-ல் விவசாயிகளுக்காக ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1970-71-ல் ரூ. 626 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் பல திட்டங்கள் புதிதாகச் செய்யப் போவதாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். வரவேற்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகளில் முப்பது கோடி ரூபாய் சிறிய நிலக்கிழார்களுக்கும், மிகக்குறைந்த அளவில் உள்ள பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு என்றும் திட்டங்களுக்காக தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் திட்டங்களினால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன்பெற வேண்டுமானால் அரசு பல உதவிகளையும் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும்கூட விவசாயிகள் பல துறைகளின் மூலம் அவற்றைப் பெறுவதற்கு பெரும் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பலவித இடையூறுகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் நல்லமுறையில் பயன்பெறுவது இல்லை. ஏனென்றால் கடன் பெறுதல், பொறுக்கு விதைகள் பெறுதல், உரம் பெறுதல், மானியங்கள் பெறுதல், விவசாயக் கருவிகள் பெறுதல், முதலியவற்றை பல துறைகளிலிருந்து அவர்கள் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி பல துறைகளுக்கு அவர்கள் செல்ல வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் இந்தத் தருணத்தில் ஒன்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் உதவிகள் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவிற்கு பயன்படக்கூடியதாக இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் விவசாயத்திற்கு என்று ஒரு தனிப் பிரிவை

[திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்]

[1970 மார்ச் 31]

ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அத்தனை செளகரியங்களும், சலுகைகளும் அங்கேயே வழங்கப்பட வேண்டும். உரங்கள், புது விதைகள், பம்பு செடிகள் போன்ற எல்லாம் இத்திறை மூலத்தான் வழங்கப்பட வேண்டும். இதை நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்றால் இப்போது அவற்றைப் பெறுவதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி விவசாயிகள் செல்லும் அன்றையதினத்தில் கமிஷனர் அவர்கள் அங்கு இருப்பதில்லை. ஆகவே, செல்கிற விவசாயிகள் ஏமாற்றமடைந்து திரும்ப வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நான் கூறியபடி ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தினால் அந்தப் பிரிவுக்கு அந்த வேலைகளைத் தவிர வேறு வேலைகள் இருக்க முடியாது. ஆகவே விவசாயிகள் சென்று ஏமாற்றத்தான் திரும்ப வேண்டிய நிலை இருக்காது. அப்படி ஒரே இடத்தில் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா உதவிகளையும் பெற வழி வகைகள் செய்தால் விவசாயிகள் சரியான முறையில் நன்மை பெறமுடியும். ஆகவே, அதில் கவனம் செலுத்தி அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நெல் பயிரைப் பொறுத்தவரையில் 70 லட்சம் ஏக்கராவில் தமிழகத்தில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. இதில் 26 லட்சம் ஏக்கராவில் 1970-71-ல் ஹை சல்டிங் வெரைட்டிஸ் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 5 போன்ற பல புதுரக விதைகள் பயிரிடப்படுகின்றன. இந்த ஹை சல்டிங் வெரைட்டிஸ் நல்ல பலனைத் தருவதில் மிகுந்த சிரமம் இருக்கிறது. இந்த தவறா சலீனில் ஐ.ஆர். 8-க்கு நிறைந்த பப்ளிஷிட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிறைந்த பப்ளிஷிட்டி என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இதை அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். பெரிய விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது இந்த ஐ.ஆர். 8-க்குள்ளே பப்ளிஷிட்டி. இந்த ஐ.ஆர். 8-க்காக எங்கு பார்த்தாலும் பானர்கள் கட்டப்பட்டு இருந்தன. எங்கு பார்த்தாலும் விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது அந்த அளவிற்கு அது பயன்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என் தொகுதியிலும் என் அண்டைத் தொகுதியிலும் மிகு பயன் தரும் கீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் ஐ.ஆர். 8 பயிரிடப்பட்டு அதனால் பயிர்கள் கெட்டுவிட்டன என்று அங்குள்ள மக்கள் அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கடனைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் பயிர் செய்வதற்கு எங்களுக்குப் புதுக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் அறிக்கை ஒன்றை அந்த கோட்டாட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா தெரியாதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இதுபோன்ற நிலையில் ஏன் இவ்வித பப்ளிஷிட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இந்த ஹை சல்டிங் வெரைட்டிஸ் அந்த அந்த விவசாய அலுவலர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று அங்குள்ள விவசாய மக்களைக் கூட்டி அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி அதைச் செய்யலாமே. அதை விட்டு விட்டு பானர்கள் போட்டு இந்தவிதமாகப் பப்ளிஷிட்டி செய்யவேண்டுமா? இந்த பானர்களுக்கான செலவு யாழைச் சேர்ந்தது? அது சர்க்காரைச் சேர்ந்ததா அல்லது தனியாரிடம் வசூலிக்கப்பட்டு அது செய்யப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தமது முடிவுரையில் அதைப் பற்றிச் சொல்வார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

இந்த ஐ.ஆர். 5, ஐ.ஆர். 8 போன்ற மிகு பயன்தரும் விதைகளைப் பயிரிடும்போது நாற்று விட்டவுடனே அந்தக் கூர் வெளியே வருவதற்குள்ளே பூச்சியால் அது தாக்கப்பட்டு விடுகிறது. நற்றற்காலுக்கு இரண்டு மூன்று முறை மருந்து அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பயிர் எழுந்த பிற்பாடும் மருந்து அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் தேவையான இன்ஸெக்டிசைட்ஸ் வட்டார அலுவலகத்தில் கிடைப்பதில்லை. எதோ ஒரு மருந்தைக் கொடுத்துவிட்டு இதை அடியங்கள் பரவாயில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது யூனியனில் பலர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவை சரியான முறையில் இயங்குவதில்லை. அதைப் பற்றிக்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்]

கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது, ஸ்பீரேயர்ஸ் நன்றாக வேலை செய்யவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள் பவர் ஸ்பீரேயர்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி, விவசாயக் கருவிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது இன்ஸெக்டிஸைட்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி சர்க்கார் என்றாலே தனியாக அவைகளைப் பிரொப்யூஸ் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கொடுக்கப்படும் இன்ஸெக்டிஸைட்ஸ் தீவிரம் குறைந்ததாக இருக்கிறது. ஆகவே இவற்றை எல்லாம் நல்லமுறையில் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ட்ராக்டர்கள் கூட வந்திருக்கின்றன. ட்ராக்டர்கள் எல்லாம் இப்போது புதிதாக இருப்பதால் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்சம் நாட்களுக்குள் அவை எந்த நிலையில் இருக்கும் என்பதை போகப் போகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் பவர் ஸ்பீரேயர்ஸ், விவசாயக் கருவிகள். ட்ராக்டர்கள் போன்றவற்றை ரிப்பேர் செய்வதற்காக அவ்வு தொழில் கூடங்கள் ஏற்படுத்துவது காலச் சிறந்தது.

கராப் இன்ஷூரன்ஸ் இருந்தால் இந்த ஹை ஃபீல்ட் கெரைட்டைக்கு நன்றாகயிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பலமிடங்களில் ரூ. 600, ரூ. 700, ரூ. 1,000 என்று செலவிட்டு பயிர் செய்து நஷ்டமடைந்த விவசாயிகளுக்கு ஹை ஃபீல்ட் கெரைட்டைஸ் புகுத்தி அதனால் பலன் ஏற்படாமல் நஷ்டம் ஏற்படும் விவசாயிகளுக்கு இந்த கராப் இன்ஷூரன்ஸ் முறையைக் கொண்டுவந்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் அகரிக்கலச்சரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர் என்று ஒருவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏ.இ.ஓ. கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகளிடம் சென்று பயிர்முறைகள் பற்றிச் சொல்லவோ அல்லது அந்தப் பயிர்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்ப்பதற்கோ அவர்களுக்கு நேரம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு விவசாய டிப்போக்களில் விதைகளை விற்பதற்கும், மருந்துகளைக் கொடுப்பதற்கும் நேரம் சரியாகப் போகிறது. பற்றாக்குறைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரி அவர்கள், கமிஷனர் அவர்கள் அவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் வைத்து விடுகிறார்கள். கடன் வசூலித்தல், அல்லது பஞ்சாயத்து வரி வசூலித்தல் போன்ற வேலைகளுக்கு அவர்களை அனுப்பி விடுகிறார்கள். இவற்றை யெல்லாம் தவிர்க்க அவர்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்திலிருந்து எடுத்து ஒரு தனி நிறுவனமாக ஆக்கி அந்தப் பதவிகளைக் கெஸ்ட்டட் ஆக்கி அவர்களின்கீழ் கிராம சேவக்குகள், ஃபீல்ட்மென் ஆகியோரைப் போட்டு தனியாக அவர்கள் இயங்கக்கூடிய விதத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாய டிப்போவில் ஒரு யூ.டி.வி. அந்தஸ்தில் உள்ள ஒருவரை மூற்பகல் நியமித்து ரசாயன உரங்கள், இயந்திரப் பொருள்கள் போன்றவற்றை 11-00 அவர்களிடம் ஒப்படைத்து அவர்கள் மூலம் அவற்றை விநியோகம் செய்தால் நன்றாகயிருக்கும். இந்த ஏ.இ.ஓ.க்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றால் விவசாய மக்களை நேரிடக்கூடிய உதவி புரிவதற்கு நன்றாகயிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் 11 வங்கிகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த வங்கிகளின் மூலம் கொடுக்கப்படும் பொருள்களின் விலைக்கும், அந்த விவசாயிகள் அந்தப் பொருள்களையே பணத்தை நேரடியாகக் கொடுத்து வாங்குவதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கும் என்பதை யறிந்து மக்கள் பல வகைகளிலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏன் நிரம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதற்கான காரணத்தை ஆராய வேண்டும். விவசாயி வங்கியின் மூலம் வாங்கினால் 1000 ரூபாய் ஆகிறது, அதையே நேரடியாக அந்த விவசாயி கடைகளிலே சென்று வாங்கினால் 800 ரூபாய் அல்லது 850

[திரு. இ. எம். சுப்ரமணியம்]

[1970 மார்ச் 31]

ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. சுமார் 150 ரூபாய் வித்தியாசமிருக்கிறது பம்பு செட்டுக்கு. ஏனென்றால், அவர்களைக் கேட்டால், இப்படிச் செய்கிறார்களே என்று கேட்டால் 150 ரூபாய் செலவாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த 150 ரூபாய் எங்கே செல்கிறது, ஏன் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பவர் ஸ்ப்ரேயர்கள் இருக்கின்றன. இனிமேல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் பவர் ஸ்ப்ரேயர் கொடுத்தால் நன்றாகியிருக்கும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஊறு சல்டிங் வெரைட்டில் புரோக்ரன் இருக்கின்ற இடத்திலே அவர்களே அந்த மருந்தை அடிக்காமல், எக்கர் பரப்பிலே விவசாயிகளிடமிருந்து வருவாதிருக்க கொண்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் குறிப்பிட்ட இன்செக்டிசைட்ஸ் தினைக்கும்பொழுது வேறு இன்செக்டிசைட்ஸுக்குக் கொடுப்பதால் பல பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன. கிராமப்புற மக்களிலே பலர் எந்த மருந்தைச் சொல்லுகிறார்களோ அதை அடிக்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறார்களே தவிர, இந்த மருந்தை அடித்தால்தான் பயிர் வளரும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் எடுத்து அடித்தால் நன்றாகியிருக்கும் என்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்காரிலே விதைப் பண்ணைகள் நடத்துகிறார்கள். 1968-69-இலே இவ்வளவு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது, 7.61 இலட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் இந்த அறிக்கையிலே. இது எந்தத் தகவலின் படி அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிலத்திற்குண்டான சூத்தனையையோ அல்லது வட்டி விதித்ததையோ கணக்கில் விட்டிருக்கிறார்களா அல்லது ஒட்டு மொத்தமாகக் கூட்டியிருக்கிறார்களோ என்று தெரியவில்லை. அதையும் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த விதைப்பண்ணையிலே வேலை பார்க்கும் மாணேஜர் நம்பளத்தை யெல்லாம் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு லாபநஷ்டம் பார்த்திருக்கிறார்களா அல்லது இலாக்கா கணக்கிலே வருகிறது என்றும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது விதைப்பண்ணையில் தயாராகும் விதைகள் சரிவர முளைப்பதில்லை என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அந்த விதைப்பண்ணையிலே இவ்வளவு விதை கிடைக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஒரு தாக்கீது கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் சரியாக காயப்போடாமல், ஈரமாக அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அந்த நிலைக்கு அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம்—தலைமை)

இல்லையென்றால் ரிடைபராதும்போது ரெக்கவரி வருகிறது என்று பயப்படுகிறார்கள். என்னுடைய ஊரிலேயே கூட விதைப்பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையின் அனுபவத்தின் வாயிலாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விதைப்பண்ணைகள் என்றால், விவசாய அதிகாரிகள், மேற்பார்வையாளர்களை, மாணேஜர்களை நம்ப வேண்டும். நம்பித்தான் காரியங்கள் செய்யவேண்டும். விவசாய மக்களுக்குக் கூலி கொடுப்பதற்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணம் கொடுப்பதில்லை. இவ்வளவுதான் ஊயிருப்பு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் பொருந்தாது. அம்மாதிரி நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால்தான் அவர்கள் பயப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சர்க்கார், ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு அளவுக்குத்தான் அறுவடை செய்யலாம், நடவு செய்யலாம், களை எடுக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். ஒருசில இடங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு 10 பேர் எடுக்கலாம். ஒரு சில சமயங்களில் 15 பேர் தேவைப்படும். 15 பேர்கள் தேவைப்பட்டால் அந்த அதிகாரி பயப்படுகிறார், மேலிடத்தில் கேட்பார்களே என்று பயப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் தவறு செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். எனவே,

1970 மார்ச் 31]

[திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம்]

எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து இனிமேலாவது அந்த அதிகாரிகளுக்கு முழுப் பொறுப்பையும் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலும், பிற மாவட்டங்களிலும் பொதுக் கிணறுகள் தோண்ட மானியம் கொடுக்கிறார்கள். பொதுக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்குத்தான் மானியம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. இதைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இறைப்பு வசதியின்றி மிகுந்த கஷ்டப்படுகிறார்கள். போதாக் குறைக்குச் சர்க்கார் இந்த ஆண்டு ஜனவரி முதல் மின் கட்டணத்தை 8½ பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக உயர்த்திவிட்டார்கள். அந்த நிலையில் எப்படி ஊக்கம் ஏற்படும்? கோடை காலத்தில் பயிரிடலாமா, வேண்டாமா என்ற சந்தேகத்திற்காளாகிறார்கள். தொழில்களுக்கு மின்சக்தி சகாய விலையிலே கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் முக்கியமான விவசாயத்திற்கு அந்த மின் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னஅர்த்தம் என்று புரியவில்லை. அந்த மின் கட்டணத்தைவார்கள், பழையபடி எட்டேகால் பைசாவிற்குக் குறைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், உணவு தானியப் பயிர்களுக்குச் சப்ளிடி கொடுப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். மின் கட்டணம் எப்படி இருக்கிறது என்றே புரியவில்லை. பில் வருகிறபொழுது ஒரு இடத்தில் யூனிட்டிற்கு இவ்வளவு என்றிருக்கிறது, சர்சார்ஜ் என்றிருக்கிறது, பிலேட்டட் பேமெண்ட் என்றிருக்கிறது. மீட்டர் ரெண்ட் என்றிருக்கிறது. கிழே பார்த்தால் 119 ரூபாய், 120 ரூபாய் என்று இருப்பதைப் பார்த்துக் கட்டி விட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இல்லையென்றால், 20, 21-ம் சதவீதங்கள் கட்டவில்லை என்றால் இணைப்பு எடுத்துவிடுவார்கள், டிஸ்கனெக்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். அந்தப் பயத்தால் கட்டிவிடுகிறார்கள். அதை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் பிரச்சனைய நன்கு கவனித்துச் செய்தால் இந்த நாட்டிலே பஞ்சமே வராது, சர்ப்ளசாக இருக்கும். குறிப்பாகத் தமிழகம் உபரி மாநிலமாக ஆகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது இந்த இன்செக்டிசைட்ஸ் 30 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் 50 சதவீதம் கொடுத்திருந்தார்கள். மதிப்பிற்குரிய மணற்பத அமைச்சரவர்கள் 1967-68-ல் வந்த சமயத்திலே 30 சதவீதம், 35 சதவீதம் ஆக ஆக்கினார்கள். இப்பொழுது அதையும் எடுத்துவிடுவதாக இன்றைய அறிக்கையிலே தெரிகிறது. அதை எடுத்தவிடக் கூடாது. அதை மீண்டும் நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*புலவர் க. முருகையன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று வைக்கப்பட்டிருக்கும் வேளாண் துறை மானியத்தை ஆதரித்துச் சில சொல்ல நினைக்கிறேன்.

முதலாவதாக, வேளாண் துறையில் கீழ்நிலைப் பணியாளர்களாக மிகுந்த ஃபீல்ட்மென், மேஸ்திரிகள் ஆகிய இவர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்று அதுவும், ஒரு மாத எல்லைக்குள்ளேயே அவர்கள் விரும்பிய பதவி உயர்வு, ஊதிய உயர்வு, பணி நிரந்தரம் முதலியவற்றை வேளாண்துறை செய்து கொடுத்ததற்காக அமைச்சரவர்களையும், இந்த அரசையும் நான் நாட்டுமக்களின் சார்பாக, அந்த ஊழியர்கள் சார்பாக முதலிலே பாராட்டுகிறேன்.

இன்று தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வேளாண்துறையிலே இந்த அரசு எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதை உலகமே நன்கு கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு விவசாயப் புரட்சி நடத்துவதாக அமெரிக்கா வரையிலேயும் உணரும் நிலை இன்றிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த நாட்டின் அடிப்படைத் தேவை எது என்பதைத் தங்கள் அனுபவத்தாலும், தாங்கள் கற்ற கல்வியாலும் உணர்ந்தவர்கள் இந்த நாட்டின் அடிப்

[புலவர் க. முருகையன்]

[1970 மார்ச் 31]

படை வேளாண்மை என்று உணர்ந்து, மற்ற துறைகளைக் காட்டிலும் அதிக அக்கறை காட்டுவதால் இந்த முன்னுணர்வுகளிலே விபத்தாக மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணருகிறோம். 1966-67-இலே இப்படி உணவுப் பங்கீடு இல்லாத ஒரு நிலை வரும் என்று யாராவது கனவிலை கண்டிருக்க முடியுமே தவிர, தெளிவான சிந்தனையிலே சிந்தித்திருக்க முடியாது. 1969-70-இலே உணவுப் பங்கீடு தேவையில்லை என்று யாரும் நம்பியிருக்க முடியாது. அதைவிட மேலாக கடந்த இரண்டாண்டுகளாக, வானம் நம்மைக் கடுமையாகச் சோதித்தது, நேரத்திலே பெய்யவில்லை, நோங்கெட்ட நேரத்திலே தேவைக்கு மேலாகப் பெய்தது. இத்தனைக்கும் மேலாக வேளாண்மையிலே செயல்பட்டு நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறோம் என்றால் இந்த அரசையும், உணவுத் துறையைச் சேர்ந்த பல அலுவலர்களையும், அமைச்சர்களையும் பாராட்டத்தான் இந்த நாடு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசியவர் குறிப்பிட்டார், 'ஐ.ஆர்.8 ஒரு மிகு பயன் தரும் நெல் அல்ல' என்று கேட்பதற்கே கொஞ்சம் வேடிக்கையாக இருந்தது.

திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம் : Personal explanation, Sir. ஐ.ஆர்.8 மிகுபயன் தரக்கூடிய நெல் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. மிகு பயன் தரக்கூடிய நெல் தான். மிகவும் கஷ்டமான நிலையிலே அதைப் பயிரிட வேண்டியிருக்கிறது. மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது என்று கூறினேனே தவிர, ஹை ஈல்டிங் வெரைடி இல்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை.

***புலவர் க. முருகையன் :** விவசாயத் துறையில் ஈடுபடுகிறவன் நான். சொந்தமாக விவசாயம் செய்பவன். கஷ்டம் இல்லாமல் விளைகின்ற வேளாண்மை இன்மேல் வரவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு குறை கூட உண்டு. காவேரித் தண்ணீர் இதுவரையில் தட்டு இல்லாமல் கிடைத்து வந்தது, அதனால் எங்கள் தஞ்சை மாவட்டக்காரர்கள் உழைத்துத் தான் வேளாண்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நினைவே இல்லாமல் போய் விட்டார்கள். விவசாயத்திற்கு வசதி இல்லாத மாவட்டம் என்று கருதப் படுகிற கோவை மாவட்டத்தில் கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் பாதிக்கூட தஞ்சையிலே கிடைப்பதில்லை. உழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்த தன் காரணமாக ஆடுதுறை 27, ஐ.ஆர். 8 நெல்களை இந்த அரசு மக்களிடையே எவ்வளவு தெளிவாக எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமோ அவ்வளவு தெளிவாக எடுத்தக்காட்டி, 'தஞ்சை மாவட்ட மக்களே, இன்னும் நீங்கள் உறங்கிக் கொண்டு ஆயிரம் காலத்திற்கு முன்பிருந்த அதே கலப்பையை வைத்துக்கொண்டு, ஆயிரங்காலத்தக்கு முன்பிருந்த, அதே விதையைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தால் பயனில்லை' என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிற காரணத்தினால், இன்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருபோகம் பயிராகிற ஏறத்தாழ 6 லட்சம் ஏக்கர்களில், நாலேந்து லட்சம் ஏக்கர்களில் ஆடுதுறை 27 பயிரிடப்படுகிறது. ஒருபோகம் செய்யப்படுகிற நிலத்தையும் சேர்த்து, வரப் போகிற ஆண்டில் யாரும் ஐ.ஆர். 8-ஐப் பற்றி விளம்பரம் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவுக்கு அதில் பலன் இருக்கிறது. ஒரு சிறிய உதாரணம் சொல்கிறேன். என் சொந்த வயலில் ஒரு ஏக்கர் இந்த ஆண்டு கார் மகசூலில் ஐ.ஆர். 8 பயிர் செய்து ஏறக்குறைய 47 மூட்டை அறுத்தேன். எனக்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர் 56 மூட்டையை எடுத்தார். சாதாரண நெல்லைப்போன்று 3 பங்கு அளவு பலன் உள்ளதாக இருக்கும். செலவு சற்று கூட ஆகும் என்பது உண்மை. இதில் வருமானத்தைப் பார்க்கிறபொழுது மற்றொரு நெல்லில் வருகிற வருமானத்தைவிட இது இரண்டு பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்கு விளம்பரம் செய்வதற்கு ஏதற்காகத் தட்டி என்று கேட்டார்கள். ஆடுதுறை 27 ரகம் கண்டுபிடித்ததுகூட நாங்களே என்று எதிர்க்கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வார்கள். ஆடுதுறை 27 உங்கள் காலத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நெல் தான்; உண்மை. 1967 மார்ச்சுக்கு முன்னாலேயே ஆடுதுறை 27 கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், மக்களிடையே முறைப் படி அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. அதை மறக்கவே கூடாது. அதே போலத் தான் ஐ.ஆர். 8-ஐ ஒரே ஆண்டிலே 6 லட்சம் ஏக்கரிலே பயிரிடச் செய்ய முடியும் என்று சொன்னால், மக்கள் அதில் நம்பிக்கை கொள்ள

1970 மார்ச் 31]

[புலவர் க. முருகையன்]

முடியும் என்று சொன்னால், அது விளம்பரத்தில் இருக்கிறது. அதற்காக இந்தச் சர்க்கார் எத்தனை வேலைகள் செய்கின்றது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நல்லெண்ணெய் வருகிறபொழுது எல்லோரும் கேட்டு மகிழ வேண்டும். அதற்கு மாறுபட்ட குணமும் இருக்கிறது. உலகத்தில் வேறு எந்தப் பொருளில் தண்ணீர் தெளித்தாலும் குளிரும். ஒரே பொருளில் தண்ணீர் தெளித்தால் அது வேகும். அதாவது சண்ணும்பு. அது மாதிரி உள்ளம் யாருக்கும் இருப்பது நல்லது அல்ல. யார் செய்தாலும் அதைப் பாராட்ட வேண்டும். 1966-66-ல் உண்பதற்கு சோறு, கஞ்சி கிடைக்குமா என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது 1970-ல் உணவுக் கட்டுப்பாடே இல்லை என்று சொன்னால் ஒருவேளை யாராவது 2, 3 ஆண்டுகளுக்குச் சேர்ந்தாற்போல் உறங்குகிறவர்களை எழுப்பிச் சொன்னால், இன்று இந்த நாட்டில் உணவுக் கட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொன்னால், நம்மமாட்டார்கள் இப்படிப்பட்ட மாறுதல் எப்படி ஏற்பட்டது என்றால், இந்த அரசு செய்ய வேண்டியதை உணர்ந்து செய்கிறது. நாம் செய்கின்ற பல்வேறு முன்னேற்றங்களில் முதல் முன்னேற்றம், அடிப்படை முன்னேற்றம் வேளாண்மை.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய முதலீடு செய்து, பெரிய தொழில்கள் செய்து, அவற்றை விரிவுபடுத்துவதைவிட, நாடெங்கிலும் பரவலாகக் கிடக்கின்ற நிலங்களைக் பண்படுத்துதல், பயன் படுத்துதல் என்பது தான் முதல் காரியம். இதற்காக 2 லட்சம், 4 லட்சம் கிணறுகள் தேவை என்றாலும் லெட்ட வேண்டும். இதற்காக 4 லட்சம், 6 லட்சம் பம்புசெட்டுகள் வேண்டும் என்றால், அதையும் கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக நம் சக்திக்கு மீறி தேவைப்படுகிற ரூ. 30 கோடி, 40 கோடி, 50 கோடி செலவிலவேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்கார் முனைகிறது. இந்த அரசு முனைகிறது. செயல்படுகிறது. அப்படிச் செயல்படுகிறபொழுது எதிர் பாராத பலன்கள் வருகின்றன. இதைக் கண்டு மகிழ்கின்ற உள்ளம் நம் அனைவருக்கும் வேண்டும்.

ஏறக்குறைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 160 லட்சம் ஏக்கர்கள் புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது பயன்படுத்தப்படுவது 100 லட்சம் ஏக்கர் தான். இவற்றில் பயிரிடப்படும் விதைகளில் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நஞ்சை நிலத்தில் ஐ.ஆர். 8, ஆடுதறை 27-ஐலிட் இன்னும் குறைந்த வயதுள்ள ஒரு நெல் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. அதாவது கருணை. இவைகளைப் பயிரிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. கருணை பயிர் வயதிலே குறைவு, உயரத்தில் ரொம்பக் குறைவு, விளைச்சல் ரொம்ப அதிகம். அதற்கு முன்பிருந்தது வயது மிகுந்தது, வளர்ந்தது, பலன் இல்லாதது. இன்று இருக்கிற கருணை உயரத்திலே குறைவு, வயது ரொம்பக் குறைவு, விளைச்சலில் ரொம்ப அதிகம். பாராட்ட வேண்டியது. அதைப் பாராட்ட வேண்டும். அடுத்த வயலில் நான் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டேன். எனக்கு அடுத்த வயலிலுள்ளவர்க்கு அதைப் பார்த்தபொழுது கொஞ்சம் உயிர் எரிச்சலாக இருக்கிறது. இவ்வளவு சிறிய வயதில் இவ்வளவு நல்ல பலன் தருகிறதே என்று வயிற்று எரிச்சலாக இருக்கிறது; என்ன பண்ணுவது?

கடைசியாக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். எனது தொகுதியைப் பற்றியது. திருவையாறு தொகுதியில் எல்லாப் பரீட்சைகளும் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் ஒரே ஒரு குறை இருக்கிறது. அதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுத் வேண்டியிருக்கிறது. கல்லணை என்னுடைய தொகுதி தலைப்பில் இருக்கிறது. வெள்ளம் வரும்பொழுது, கல்லணையில் நீர் தேக்கிவக் கப்பும்பெழுது. என்னுடைய தொகுதி நிலம் காய்ந்தபோய் விடுகிறது. 5 லட்சமாகக் காய்கிறது. பெரிய மாறுதல் செய்யப்படவேண்டும். வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதி ரொம்ப வளமான பகுதி. ஐந்து ஆண்டுகளாக இரண்டு போடும் கெட்டுப்போகிறது. நிரந்தரமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று அரசுக்குக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 31]

‘திரு. பி. வேலுசாமி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தின் மீது விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டிலே 100-க்கு 74 பேர்கள் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள். விவசாயத்தை நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். நதியின் நீரால் பாய்ச்சப்படுகிற விவசாயம், குளத்தடி நீரால் பாய்ச்சப்படுகிற விவசாயம், இயற்கையை நம்பி இருக்கிற விவசாயம், கிணற்றுத் தண்ணீரை வானத்துநீரை அடித்துப் பாய்ச்சப்படுகிற விவசாயம் ஆகிய நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படலாம். நதி நீர்ப்பாசனம், குளத்துநீர்ப்பாசனம் ஆகியவைகளால் ஏற்படுத்தப்படுகிற விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பூமிக்குத் தண்ணீர் வந்து சேருகின்ற வரையில் அந்தத் தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில் அதைப் பாதுகாக்கின்ற பணி முழுவதும் அரசைச் சேர்ந்தது. அங்கே வாய்க்காலைச் செம்மைப்படுத்தவதோ, வரட்பை முறைப்படுத்தவதோ முழுவதும் அரசைச் சேர்ந்தது. இதுதான் சாதாரணமாக நதி நீர்ப்பாசனம், குளத்து நீர்ப்பாசனத்திலிருக்கிற நிலைமை. ஆகாயத்தைப் பார்க்கிறவர்கள், கடவுள் நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள் கடவுளால் மழை பெய்யவேண்டும் என்றும், இயற்கையில் நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள் இயற்கையாக மழை பெய்யவேண்டும் என்றும் எதிர் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை, தனக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாயை, தான் சேர்த்துவைத்திருக்கின்ற பொருள முழுவதையும் போட்டு, பம்புசெட்டு, மோட்டர் வைத்து, கிணற்றை ஆழப்படுத்தி, கிணற்றிலிருந்து நீர்ப்பாசனம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 15 லட்சம் ஏக்கர் தமிழகத்தில் இருக்கிற கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தினால் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தில் ஒரு செட்டுத் தண்ணீர் அங்கே பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்தினாலும் அதை முழுவதும் விவசாயி தன்னுடைய உடல் உழைப்பால், தன்னுடைய இதயத்தின் உழைப்பால் உபயோகப் படுத்துகிறான். உழைப்பால் என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அதை முழுவதையும் உபயோகப்படுத்தி கிணற்று நீர்ப் பாசனத்தினால் விவசாயம் செய்கிறான்.

அப்படி விவசாயம் செய்கிறவர்கள், கிட்டத்தட்ட இந்த நட்டில் 15 லட்சம் ஏக்கரில் செய்கிறார்கள். 2 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் மோட்டர் பம்பு செட்டுகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி 5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கும், ரூபாய் 50 கோடி மூலதனம் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படி 50 கோடி ரூபாய் மூலதனமாகப் போட்டு இருப்பது முழுவதும் விவசாயிகளுடைய கையிலிருந்துதான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பரம்பிக்கும், ஆனியாறு சோவியாறு திட்டத்தின்கீழ் 2,40,000 ஏக்கர்கள் பாசனத்திற்கு வருகின்றன. இந்த 2,40,000 ஏக்கருக்கு, அந்தத் திட்டத்திற்கு இதுவரையில் செலவிடப் பட்டிருப்பது ரூ. 62 கோடி. இன்னும் 8 கோடி செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 2,40,000 ஏக்கருக்குப் பாசனத்திற்கு செலவு 62 அல்லது 70 கோடி ரூபாய், அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் கையிலிருந்து போட்ட ரூ. 50 கோடியில் 15 லட்சம் ஏக்கர்கள் பாசனம் பெறுகின்றன. அவர்களுக்கு அரசு கொடுக்கும் உதவி என்ன? ஏதாவது உதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. உதவி இல்லையென்றாலும் பரவாயில்லை; உபத்திரவம் செய்யாமல் இருந்தாலே போதும்.

இன்றைக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நதிநீர், குளத்துநீர் பாசனத்திற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 30 என்றால், பம்பு செட்டு வைத்து இறைப்பதில் ரூ. 300 ஆகிறது. ரூ. 300 செலவான பிறகும் அவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தையும் அதிகப்படுத்தினால் அவர்களால் அதை எப்படித் தாங்க முடியும், விவசாயத்தை நடத்த முடியும்? அதுதான் இன்றைக்கு யதார்த்தமாக இருக்கும் நிலைமை. ரூ. 30 செலவில் உற்பத்தி செய்யும் பொருளை என்ன விலைக்கு விற்கப் படுகிறதோ அதே விலைக்குத்தான் ரூ. 300 செலவில் உற்பத்தி செய்தவனும் விற்கவேண்டும். அவர்களோடுதான் இவனும் மார்க்கெட்டில்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

வியாபாரத்தில் போட்டி போடவேண்டியிருக்கிறது. அதே விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து விவசாயிகள் என்ன கொடுமையான நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவேதான் கோவையில் ஒரு கிளர்ச்சி இந்த கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நடந்தது. அப்படி அவர்கள் குறைக்கவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி நடத்திய காலத்தில், அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மிராசதார்கள் என்ற எண்ணம் காட்டப்பட்டது. செய்திகளைப் பார்த்தேன். சொன்னதைக் கேட்டேன். சாதாரண விவசாயிகள் கட்ட முடியாத என்கிற நிலையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போராட்டத்திலே, பல மிராசதார்கள் சேர்ந்துகொண்டார்கள். மிராசதார்கள் சேர்ந்து கொண்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, இது ஒன்றுமில்லை, இவையெல்லாம் மிராசதார்கள் கட்டுவதற்கு முடியும் என்று சொல்வதானால், வாஸ்தவமாகவே, பல பேர்கள் பல போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள், இப்பொழுது இருக்கும் அரசு கூட இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆரம்பித்தார்கள். அதிலே பலபேர்கள் சேர்ந்துகொண்டார்கள். சமூக விரோதிகள் சேர்ந்து கொண்டார்கள் என்கிற காரணத்திற்காக, அது ஒரு தவறான போராட்டம் என்று சொல்லமுடியுமா? இதுபோல்தான் விவசாயிகளுடைய போராட்டம். மிராசதார்களும் சேர்ந்துகொண்டார்கள் என்பதால் அது வேறுவிதமான போராட்டம் என்று கருத்துச் சொல்வது நியாயந்தானா என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை.

விவசாயிகளைப் பர்துகாக்கும் பணியை எடுத்துக் கொள்ளவில்லையாதலால் விவசாயிகள் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதகாப்புக் கொடுக்க அரசு தவறிவிட்டது என்கிற நிலைக்கு ஆளாகும் நிலைவரும்.

ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் சாதாரணமாக தங்கள் குடும்பங்களை நடத்தமுடியாமல் இருப்பதால், அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நிலவரியை ரத்து செய்ய முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்று சொல்லப்பட்டது. வெகு காலத்திற்கு முன்பே, அமைச்சர், மறைந்த மாண்புமிகு கோவிந்த சாமி அவர்கள் இந்த அரசு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரைக்கும் அப்படிக்கொண்டு வரும் நிலையைக் காணோம். பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரந்து விவசாயிகளைப் பர்துகாக்கும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாய அதிகாரிகள் ஏதாகிலும் விவசாயத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் சாதாரணமாக அப்படியிருப்பதில்லை. போன அரசிஸ்கூட விவசாயமே. தெரியாத அதிகாரிகளால் இந்த அரசே கவிழ்ந்து போனதைக் கண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, விவசாய அதிகாரிகள் உண்மையாக விவசாயத்தைப்பற்றி எந்த வகையிலாவது தெரிந்துகொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயத்திற்கு நலமாக இருக்கும். அமைச்சருக்கும், இந்த அரசுக்கும் கூட நல்லதாக இருக்கும். பல அதிகாரிகளுக்கு விவசாயமே தெரியுமோ தெரியாதோ அது ஆண்ட வனுக்குத்தான் தெரியும்.

கோவை நிலைமை குமுறிக்கொண்டு எரிமலைபோல் வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும். 150 அடி, 200 அடி கிணறு வெட்டித் தண்ணீர் எடுக்கும் விவசாயிகளுக்கு பின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்திலே விவசாய மானியக் கோரிக்கைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1970 மார்ச் 31]

தொன்று தொட்டகாலமாக விவசாயிகள் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருந்த நிலை, பன்னெடுங்காலமாக விவசாயிகள் விதைதானியம் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்ட நிலை, உரம் கிடைக்காமல் அல்லல்பட்ட நிலை, 100-க்கு 25 ரூபாய், 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்று வட்டிக்கு வாங்கி, ஒரு ஆண்டு இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் நிலங்களை விற்பனையிலேயேண்டி இருந்த நிலை, இவற்றை யெல்லாம் நீக்கி நிலவள வங்கிமூலம், இந்தியன் பாங்கி மூலம், இந்தியன் ஒவர்சீஸ் பாங்கி மூலம் இன்னும் பல பாங்கிகள் மூலம் இந்தச் சர்க்கார் திட்டமிட்டு கடன் வழங்கி வருகிறார்கள். அதன் மூலம் பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமைகளைச் சரிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலம் கழித்துப் பார்த்தால், கடன் வாங்குவதற்கே ஆள் இல்லாத நிலை ஏற்படக்கூடிய நிலையில் பல பாங்கிகளும் கடன்கள் வழங்கி வருகிறார்கள். இப்படி நல்ல வகையில் கடன்கள் வழங்கி விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு வரும் அரசை நாமெல்லாம் மனமாற, வாயாரப் பாராட்டுகிறோம்.

இந்த ஆண்டு புதிதாக 60,000 கிணறுகளை வெட்டத் திட்டமிட்டு, விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு ஊக்கம் அளிக்கத் தக்க ஏற்பாட்டினைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசை நாம் பாராட்டுகிறோம்.

அதே போல் கிராமங்களில் நாமெல்லாம் பார்த்தால் சென்ற தடவை 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, விவசாயி வீட்டிலே குழந்தை பிரசவித்தால், அவனிடம் வண்டி கிடையாது, பக்கத்தில் ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ரோட்டு வசதி கிடையாது என்ற நிலை இருந்தது. அது இன்றைக்கு மாறி, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு பிரசவ விதேயை ஏற்படுத்தி வசதிசெய்து கிராமமக்களுக்கு, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் வசதிசெய்திருக்கிறது. அதை நாமெல்லாம் மிக மிகப் பாராட்டுகிறோம்.

அதேபோல, விவசாய மக்கள் காடுகளுக்குச் செல்வதாக இருந்தால், இரவு நேரங்களில் பயமாக இருக்கும். இருட்டாக இருக்கும். இன்றைக்கு 40 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டு, தெருக்களுக்கும், சாலைகளுக்கும் அலங்கரிக்கும் வகையில், மக்கள் எங்கும் பயமில்லாமல் அடி எடுத்துவைக்கும் அளவில், விளக்குகள் போட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 20 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டு, ஆக மொத்தம் 60 கோடிக்கு, தெருக்களுக்கெல்லாம் வீதிகளுக்கெல்லாம், ரோடுகளுக்கெல்லாம் தேவையுள்ள அளவுக்கு விளக்குகளைப் போட்டு, சாதாரணக் கூலியும் வேலைக்குப் போக, விவசாயிகள் வேலைக்குப்போக இந்தச் சர்க்கார் நல்ல வழிவகைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், விளக்கமாகத் தெரியும். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அமைச்சர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, என்ன இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறீர்களே என்றதற்கு பதில் சொல்லும்போது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள், நாங்கள் எதற்காக இருக்கிறோம், இதையெல்லாம் சொல்லத்தானே இருக்கிறோம் என்றார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

முற்பகல் 21-30 இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம், செயல்கள் எல்லாம் நடைபெற வேண்டிய அளவிற்கு நல்லபடியாக நடைபெற்று வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய சில யோசனைகளையும் அரசுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தற்போது விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டி விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். சுமார் 70 லட்சம் விவசாயிகள் இன்றைக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக்கு 50 ஆயிரம், 55 ஆயிரம் மின்சார இணைப்பு என்று செய்து கொடுத்தாலும் கூட எல்லோருடைய தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்குக் குறைந்தது இருபது ஆண்டுகளாகிவிடும். ஆகவே, இதற்குப் புதிதாக ஒரு திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட வேண்டும். இப்பொழுது சுமார் 4 லட்சம் பேர் பம்பு செட்டுகளுக்கு டீசல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் போட்டு மோட்டார் வைத்து

1970 மார்ச் 31]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு மோட்டார் களுக்கு வேண்டிய ஆயில் குறைந்த விலையில், அதாவது பாதி விலையில் கொடுத்து வந்தால் அவர்கள் தொடர்ந்து ஆயில் என்ஜின்களைக் கொண்டே விவசாயம் செய்து வருவார்கள். இப்பொழுது எல்லா விவசாயிகளும் ஏன் மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நான்கு ஏக்கர் பூமி யுடைய ஒருவருக்கு மின்சார இணைப்பின் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய்தான் செலவாகிறது. ஆனால் அவர் ஆயில் என்ஜின் வைத்துச் செலவு செய்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அதே பூமிக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவாகிறது. ஆகவே, மின்சார வசதி செய்தால் செலவு குறையும் என்ற எண்ணம் உண்டாகின்றது. அதே நேரத்தில் டீசல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் இவற்றின் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த எண்ணெய்களைப் பாதி விலையில் காப்பங்கு விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி விலையைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து விவசாயிகள் ஆயில் என்ஜின்களை வைத்தே விவசாயம் செய்வார்கள். இன்றைக்கு நிலவள வங்கி, கூட்டுறவு வங்கி போன்றவை எல்லாம் கடன் வேண்டுமா என்று விவசாயிகளைக் கூப்பிட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கு டீசல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் இவற்றின் விலையேற்றம் குறுக்கே நிற்கிறது. ஆகவே, இவற்றின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் எல்லோரும் 100 அடி, 150 அடி ஆழம் கிணறு களை வெட்டி விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக மரவள் எளிக்கிழங்கு, நிலக்கடலை உற்பத்தி செய்பவர்கள். இவர்கள் நூற்றுக்கு அறுபது பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய விவசாயம் இரண்டு ஆண்டுகாலமாகப் பாதிக்கப்பட்டு, தங்களுடைய கடனைக்கூட திருப்பிக்கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் மரவள்ளிக்கிழங்கின் மார்க்கெட் இறங்கிவிட்டது. இங்கிருக்கும் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் இரண்டாண்டுக் காலமாக கொஞ்சநஞ்சம் அல்ல. ஆகவே, நிலக்கடலைக்கும், மரவள்ளிக்கிழங்குக்கும் மானியம் கொடுக்க வேண்டும். சேலம் மாவட் டத்தில் விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் அவதிப்படுகிறா் கள். ஆகவே, அவர்களுடைய கடன்களை ஓரளவிற்கு காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்பகுதிகளில் அரைமணி நேரத்தில் பெய்கின்ற மழை யினால் மண் அடிக்கப்பட்டு, காவேரியிலே கலந்து.....

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் பேச அழைக்கப் பட்டார்.)

*திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர் களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே, நம் நாட்டிலே மழைவளம் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மழை பெய் வேண்டிய இடத்தில் பெய்யாமலும், பெய்ய வேண்டிய நேரத்தில் பெய்யாமலும், குறைவாகப் பெய்ய வேண்டிய இடத்தில் அதிகமாகவும், அதிகமாகப் பெய்ய வேண்டிய இடத்தில் குறைவாகவும் பெய்கிறது. உலகில் உயிர்வாழ்வதற்கும், விவ சாயத்திற்கும் இன்றியமையாதது நீர். நீர் பெற இன்றியமையாதது மழை, மழை பெய்ய இன்றியமையாதது இயற்கை, இந்த இயற்கையை எப்படிச் சரிக்கட்டுவது என்பதிலே எந்த அரசும் அக்கறை செலுத்தவில்லை என்ப தைக் கூறிக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு மழையும் அதனுடைய அவசியமும் தேவை. இதற்காக நாம் எப்படி இயற்கையைச் சரிக்கட்டு வது? மழைக்கும் இயற்கைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதற்கு எப்படிச் சான்று காட்ட முடியும் என்பதைப் பற்றிப் பேசவிரும்புகிறேன். இயற்கையின்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

தவறுகளினால்தான் மழை குறைகிறது. இதற்கு ஆட்சியாளர்கள் நிறைந்த அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இதை நான் சொல்லவில்லை. பல பேரறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மலைகளிலே உள்ள காடுகளில் மரங்கள் அதிகமான அளவுக்கு வெட்டப்படுவதால்தான் மழை குறைகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த உண்மையை யாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆறாயிரம், ஏழாயிரம் அடி உயரத்தில் உயர்ந்து அடர்ந்து வளர்ந்த இயற்கை மரங்களை வெட்டி வருகிறோம். இது இயற்கைக்கு விரோதமான செயல். மரங்களை அதிகமாக வெட்டுவதால் காடுகள் குறைந்து மழை குறைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதை என்னுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்கிறேன். கூடலூரில், 100, 120 அங்குல மழை பெய்கிறது. மேட்டுப்பாளையம் பகுதியிலே 20 அங்குலம் மழை பெய்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் நான்கு மைல்கள் தள்ளிவந்தால் 60-70 அங்குலம் மழை பெய்கிறது. ஓரிடத்தில் அதிகமாகவும், பிறிதொரு இடத்தில் குறைவாகவும் பெய்வதற்குக் காரணத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மரங்கள் வெட்டப்படாமல் இயற்கையாக விட்டுவைத்த இடங்களில் ஒழுங்காக மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. மரங்களை வெட்டி விட்டால் விறகுக்கு என்ன செய்வார்கள் என்று கேட்பார்கள். இப்போது கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு மரத்திற்குப் பதிலாக இரும்பு, சிமென்ட் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. விறகுக்கு என்ன செய்வது என்று கேட்கலாம். என்னுடைய வீட்டிலும் தொழிற்சாலையிலும் விறகைப் பயன்படுத்தாமல் சாணி எரிவாயுவைக் கொண்டே நடத்துகிறேன். முதன் முதலில் நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே 1967-68 இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அண்ணை அவர்களும் வந்து பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இந்தமாதிரியான காரியங்களில் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேண்டாத சாதனங்களைக்கொண்டு எர்பொருள் வாயு உற்பத்தி செய்யலாம். இதனால் காட்டுமரங்களை வெட்டாமல் இருக்க முடியும். சாணத்திலிருந்து இதைச் செய்யலாம். வேண்டாத கழிவுப்பொருள்கள், குப்பை கூளங்கள், மக்களுடைய கழிவுப்பொருள்கள் இவற்றிலிருந்து எரிவாயு எடுக்க முடியும், நான் இழுப்பதேழு ஆண்டுக் காலமாக விறகைத் தொடாமல் எல்லா வேலைகளையும் எரிவாயுவைக் கொண்டே செய்து கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கழிவுப்பொருள்களையும், மக்களுடைய கழிவுப்பொருள்களையும் கொண்டு தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய 'மீதேன் கேஸ்' உற்பத்தி செய்துகொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் தென்னிமாங்களிலிருந்து கிடைக்கும் தேங்காய் மட்டையிலிருந்து நாம் எப்பதற்கான தொழிற்சாலை அமைப்பது குறித்துத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாகக்கூடிய கதம்பை நார்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை, கழிவுப் பொருள்களை எடுத்துவிட்டு கயிறுக்களாகவும், பாய்களாகவும் தயாரிக்கலாம். இன்னும் அவற்றில் பொட்டாஷ் அதிகமாக இருக்கிறது. ஏராளமான சாம்பல் சத்து இருக்கிறது. இப்படியாகக் கழிவுப்பொருள்களினால் கேஸ் உற்பத்தி செய்து, உபயோகப்படுத்தினால், விறகுப் பஞ்சத்தைத் தொலைத்துவிட முடியும். இயற்கை உரத்தினுடைய வளமும் பெருகும். இயற்கை உரம் பூமியைக் செக்காது. சக்தியை உயர்த்தும். ரசாயன உரங்கள் உபயோகத்தினால் பூமியின் வளம் கெடுகிறது. இயற்கை உரத்தினால் பணமும் மிச்சமாகும். வேண்டாத மரங்களைப் பயிர் செய்வதாலும், இருக்கின்ற மரங்களை வெட்டுவதாலும், மழை குறைகிறது. சரியான அளவு பெய்வதில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எந்த இடத்தில் பசனையும், ஈரமும், செழிப்பும் இருக்கிறதோ அங்கே மழை பெய்யும். ஒருமுறை மழை பெய்துவிட்டால் அதே இடத்தில் திரும்பத்திரும்ப மழை பெய்வதைக் காண்கிறோம். காங்கேயத்திற்கு மேற்குப் பக்கம் பரம்பிக்குளம், ஆனியாறு பாசனம் ஏற்பட்ட பிறகு சென்ற ஆண்டு அதிகமான மழை பெய்திருப்பதைக் காண்போம். காய்ந்திருக்கிற இடத்தில் மழை பெய்வதில்லை. தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் ஏராளமான மழை பெய்திருக்க

1970 மார்ச் 31] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

கிறது என்றால் என்ன பொருள்? தண்ணீருக்குத் தண்ணீரை ஈர்க்கின்ற சக்தி இருப்பதைக் காண்கிறோம். வாட்டர் டிவைனிங் முறையில் இதைத் தான் நாம் காண்கிறோம்.

இயற்கைக்கு விரோதமாக நடக்கக் கூடாது என்பதாக இதனால்தான் புலவர்கள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்

இயற்கை அல்லன செயற்கை தோன்றினும்

காவலர் பழிக்கும் நாடு

என்பதாக மழை குறைந்தாலும், வருவாய் குன்றினாலும், இயற்கைக்கு மாறாக செயற்கை நடந்தாலும் ஆட்சியாளர்கள் பழிக்கப்படுவார்கள் என்பார்கள்.

நாம் வள்ளுவரைப் போற்றுகிறோம். விழா எடுக்கிறோம்.

இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னூட்ட

பெயலும் விடையுளுந் தொக்கு

என்பதாக அறம் வழுவாத இயற்கை முறையில் அரசு செலுத்துகிற நாட்டில் தான் மழையும், வளமும் இருக்கும். நீதி தவறுகிறபோது மழை குன்றும், வளம் குன்றும். ஆகவே, இந்த அரசு நெறி தவறாது, நல்லமுறையில் காரியங்களைச் செய்தால்தான் நாடு வளமாக இருக்கும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பூமிக்குக் கீழே 150 அடி ஆழத்தில் இருந்து தண்ணீரை மேலே கொண்டுவந்து சாகுபடி செய்து வருகிறோம். பம்பு செட்டு வைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்து சப்ளிடி முறையிலாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி வருகிறோம். இன்னும் போதுமான அளவு காதில் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்போது மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள், இது சரியல்ல. கூட்டியதையாவது குறைத்து பழைய கட்டண முறையிலாவது மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அடுத்து, இருக்கின்ற தண்ணீரைச் சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முறைகளையும் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். எனது சொந்த அனுபவபூர்வமான சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன்.

ஒரு கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்துப் பக்கத்திலேயே பாய்ச்சுவது என்றால் ஒரு ஏக்கரா பாசனம் செய்யலாம். 100 கஜம் வாய்க்காலில் ஓடிய பாய்வது என்றால் நான்கில் ஒரு பாகம்தான், கால் ஏக்கராதான் பாய்ச்ச முடியும். தண்ணீர் வாய்க்காலில் உறிஞ்சப்படுகிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதி அனைத்துக்கும் சிமின்ட் பைப்பு வைத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்ச உதவி செய்தால் இருக்கிற தண்ணீரை அதிகமான நிலத்திற்குப் பாய்ச்ச சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

எதையும் நான் பிறருக்காகச் சொல்வதில்லை, நான் 2 கிணற்றை வைத்துக் கொண்டு 60 ஏக்கரா இந்த முறையினால் பாய்ச்சுகிறேன். என்னுடைய பண்ணையை வந்து பார்த்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

இன்னும் மேல்நாடுகளைப்போல, இருக்கிற தண்ணீரை செயற்கை மழையாகப் பெய்விக்க முயன்றால் ஒரு ஏக்கராவுக்குப் பாய்ச்சுகிற தண்ணீரையே 8 ஏக்கராக்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியும்.

இந்த முறைகளை எல்லாம் பயன்படுத்தி-நவீன முறைகளைக் கொண்டு வரலாம் என்றால் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் எங்கே கொண்டுவர வேண்டுமோ தெரியாது. அதன்மூலம் உற்பத்தி குறைந்து, விவசாயம்

[திரு. ரா கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 31]

சேழிந்து, நாளும் நாசமாக கீழ்நிலைக்குத்தான் போகும். இதை அரசு கவனித்து விவசாயத்தை மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி.

நான் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். விவசாயத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு வாழும் ஏராளமான மக்களுடன் வாழும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன். அவர்களைப் பற்றி வள்ளுவர், உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் என்று கூறிய குறளைப் படித்துவிட்டு மகிழ்ச்சி அடைய முடிகிறதே தவிர, கிடைத்த விளைவைக் கொண்டு, வளமான வாழ்வு வாழ்ந்து மகிழ்ந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அளவுக்கு வேதனையும் கண்ணீரும் அவர்கள் வாழ்க்கையில் பெற்றெடுக்கும் விளைவுகள் என்பது திட்டமாகத் தெரிகிறது. இதன் விளைவுதான் “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சாது” என்ற பழமொழி பல தலைமுறையாக நம்மிடத்தில் நிலைத்து விட்டது.

முன்னாடுகளாக, கழகத்தின் கவனிப்பில் இயங்கி வருகின்ற தமிழக அரசு இந்த ஏழைகளின் கண்ணீரைத் துடைக்கவும், இந்த நாட்டின் படியுள்ளதும் பரமசிவன்களாகிய ஏழை விவசாயிகளின் எதிர்காலத்தை ஒளியுள்ளதாக்கவும் கங்கணம் சுட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதுவரை இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட வேளாண்மை மான்யக் கோரிக்கைகளும் குறிப்பாக இந்த ஆண்டு வேளாண்மைக் கோரிக்கையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மிகச் சிறந்த அம்சங்களை உள்ளடக்கி ஒப்பும் மிக்கும் இல்லாததான இந்தக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

இதுவரை, பயிர்களைப் பற்றியழிக்கும் நோய்களைப் போக்க, ஹெலிகாப்டரில் இருந்து மருந்து தூவும் செயல் நடைமுறையில் இருந்தது. அதற்கான செலவில் ஒரு பகுதியை அரசும் எஞ்சிய சிறு பகுதியை விவசாயிகளும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது முழுவதையும் விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறை ஏற்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இதனால் இப்படி மருந்து தூவ வேண்டுமென்ற ஆர்வம் விவசாயிகளுக்கு வெகுவாகக் குறைந்துவிடும். இதனால் தமிழக அரசு அதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு பரிஷத் ஆய்ந்து அவர்கள் சுமையில் பங்கேற்க வேண்டுகிறேன்.

கழனிகளில் கடும் வெயிலில் பல ஏழைத் தாய்மார்கள் மாடாக உழைத்து ஓடாகத் தேய்கிறார்கள். அவர்களின் வேலை ஆண்களின் விவசாய வேலைக்குச் சிறிதும் குறைந்ததல்ல. இருந்தும் ஆண்களுக்குத் தரப்படும் கூலியளவில் பாதி அளவிற்கே கூலி தரப்படுகிறது. இந்தப் பரிதாப நிலைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். எனவே அரசு அவர்களின் கூலிப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்து பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கான உரங்கள் பல ஆண்டுகளாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. இதற்காகப் பல முறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இருந்தும் ஒவ்வொரு முறையும் அதற்கே உரித்தான குறைபாடுகளுடன், திகழுகின்றன. இதனால் உர விநியோகத்தைப் பற்றிய நிறைவு யாரிடமுமே இல்லை. இருக்கும் முறைக்குப் பதிலாக ஒரு புதிய முறையைப் பின்பற்ற அரசு தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இதற்காக ஒவ்வொருவருடைய நிலங்களின் அளவுகளுக்கு ஏற்ப உரங்களைப் பெறுவதற்கான உரவிநியோகக் கார்டு முறையை ஏற்படுத்தலாம்.

1970 மார்ச் 31] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

ஏழை விவசாயிகள் மண்ணில் தங்கள் உழைப்பைக் கொட்டுகிறார்கள். வாண்டு பொய்க்காது என்ற நம்பிக்கையில் தம் கையிலிருக்கும் நெல்லை யும் விதைக்கிறார்கள். ஆனால் சில சமயங்களில் பருவமாற்றங்களும், மழையின்மையும், அவர்களின் நம்பிக்கையைச் சிதைத்து அவர்களை நிரந்தர வறுமையில் நிறுத்தி விடுகின்றன. இந்த அவல நிலையைத் துண்டிப்பதற்கு அரசு பயிர்ப்பாதுகாப்புத் திட்டம் ஒன்றை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை பருவமழை அடிக்கடி பொய்த்து விடுகின்ற பரிதாப நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்காக வேண்டியபோது வேண்டிய இடங்களில் மழை பெறுவதற்கான செயற்கைமுறை மழைத் திட்டத்தை மற்ற நாடுகளைப்போல நாமும் தீவிரமாகப் பின்பற்ற திட்டமிட வேண்டுகிறேன்.

வளம் நிறைந்தது தான் தமிழக மென்றாலும் வரண்ட பாலைகளின் அறிகுறிகளோடு தோன்றுகின்ற கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த பகுதிகள் ஏராளம். குறிப்பாக, எங்கள் கொங்குநாடு கூட மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களின் சோழநாட்டைச் சேர்ந்த கம்பன் பாடியதைப்போல “நீரெல்லாம் சேற்று நாரும் நிலமெல்லாம் கல்லும் முள்ளும்” என்றுதான் இருக்கிறது. எனவே தமிழகத்தின் பரப்பின் வளமான பகுதிகளின் பரப்பைவிட வரண்ட பகுதிகளின் பரப்பே மிகுதி. இதைவிட வறண்ட நிலையில்தான் இஸ்ரேல் என்ற நாடும் இருந்தது. ஆனால் ஒரு பத்தாண்டு காலத்தில் அந்த இஸ்ரேல் என்ற பாலைவன நாடு விஞ்ஞான முறை களால் சமன்படுத்தப்பட்டு, வளப்படுத்தப்பட்டு, விவசாயத்துறையில் தன் நிறைவு பெற்ற நாடாகத் திகழ்கிறது. எனவே நம் தமிழக அரசு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை அங்கு அனுப்பி, அவர்கள் பின்பற்றிய முறைகளை அறிந்து வரவேண்டும். அந்த முறைப்படி வறண்ட பகுதிகள் அனைத்தையும் வளமான பகுதிகளாக மாற்ற வேண்டும். இத் திட்டத்தை அரசு விரைந்து பரிசீலிக்க வேண்டுகிறேன்.

நமது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு அதிக ஊக்கம் தருகிறது. கடன் காலாகாலத்தில் தந்து, உரம் தந்து, தரமான விதை தந்து உதவுகிறது. ஒரு போகத்தை இருபோகமாக மாற்றி இருபோகத்தை முப்போகமாக மாற்றி, மாவட்டம் தோறும் விவசாய கருத்தரங்குகளைக் கூட்டி, அங்கு அதிகாரிகளையும் விவசாயிகளையும் சந்திக்க வைத்து அவர் தம் குறைபாடு களை அங்கேயே தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் நாட்டில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்து, இப்போது எல்லா ஊர்களிலும் கடைகளிலும் ரக ரகமான அரிசிகளை இன்று மக்கள் வாங்கக்கூடிய வசதியை செய்துள்ளது. விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யும் நம் அரசைப் பாராட்டி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலத்தில் 160 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களை பயிர் செய்கிற இடங்கள் இருப்பதாகவும் அதிலே 100 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அறிக்கையிலே. மொத்த நிலப்பரப்பில் 60% தண்ணீர் வசதியில்லாமல் இருக்கக்கூடிய இடங்களாக இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கும்பொழுது ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. பல ஆண்டுகளாக இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் இருந்தன. அதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் இல்லை.

‘Report on the work in breeding of superior drought-resistant (semi-dry and rainfed) varieties in Tamil Nadu’. இல்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1970 மார்ச் 31]

ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டதாகவும் மாநில அளவிலே 3 லட்சம் ஏக்கருக்கு வசதி செய்யக்கூடிய காரியமாக இருக்கும் என்று இருந்தும், அதற்கு நடவடிக்கை இல்லை, ஃபாலோ அப் ஆக்ஷன் இல்லை என்பதைச் சொல்வதற்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. நீங்கலே சொல்கிறீர்கள் 60% க்கு தண்ணீர் இல்லை என்று. என்னைப் போன்றவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் 6 ஆண்டுக் காலமாக மழையில்லாமல் தவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆராய்ச்சி செய்து ரிப்போர்ட்டும் இருக்கிறது, ஏன் அதை அமுல் நடத்தவில்லை? ஆறு ஆண்டுக்காலம், பத்தாண்டுக் காலமாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டேதான் வருகிறோம். ஏன் இதைச் செய்ய வில்லை? ஐ.ஆர் 8 கொண்டுவந்தோம், கிராஷ் ட்ரொகிராம் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். 40 சத வீதம் இருக்கக்கூடியதற்கு அவற்றையெல்லாம் கொண்டு வந்துவிட்டு 60 சதவீத அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய புறநகரப் பகுதிகளுக்கு ஒரு விரிவான திட்டம் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் அந்த அந்தப்பகுதிகளில் வாழக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு ஒரு திட்டமும் செய்யாமல் ஐ.ஆர். 8 பற்றி மட்டும் பேசிக்கொண்டே இருப்பது வருந்தக்கூடியது. 'semi-dry Paddy' போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல முக்கியமான திட்டங்களைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டாபியோக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், குறைந்த தண்ணீர்தான் செலவாகும், நல்ல விளைச்சல் ஆக்கக்கூடியது, நிறைய டன்டார்ச்சு சத்து உள்ளது. அந்தத் திட்டம்கூட ஒற்றிவைக்கப்பட்டிருப்பதாக ஒரு அறிக்கையிலே பார்த்தேன்.

Development of Tuber Crops என்று போட்டு

'It is proposed to intensify the production of tapioca by adopting package of improved practices. The Tapioca Development scheme in Killiyur Block of Kanyakumari district is kept in abeyance temporarily from August 1969'. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தமாதிரி நல்ல காரியங்களை ஒத்திவைக்கிறீர்கள். அதை விரிவுபடுத்தவேண்டும், கனியாகுமரி, செங்கோட்டை போன்ற பகுதிகளுக்கு அதை விரிவுபடுத்தலாம்.

அடுத்ததாக வாழைச் சாகுபடி, பூவர்-மென் டயட் என்றும் காமன் மென் டயட் வாழை என்று சொல்வார்கள். திருச்செந்தூர் பகுதிக்கு விரிவுத் திட்டம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், வரவேற்கிறேன். உங்கள் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 9 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு 1969-70-இல் சாகுபடி செய்வதற்காகத் திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதில் செங்கற்பட்டிற்கு ஆயிரமும், தூத்துக்குடிக்கு நாலாயிரமும் ஆக மொத்தம் ஐயாயிரம்போக 4 ஆயிரம் பாக்கியிருக்கிறது, தூத்துக்குடியில் உள்ள பாக்கேஜ் புரோகிராம் தென்காசிப் பகுதிக்கு விரிவுபடுத்த கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 30 மைல் 40 மைல்தான் தூத்துக்குடியிலிருந்து இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சர் அவர்களுக்கு எழுதின கடிதத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட பதில் கிடைத்தது : 'I am also specially instructing the District Agricultural Officers to render all necessary assistance for cultivation of bananas in other areas of Tirunelveli district.' என்று எனக்கு ரிப்பீன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உங்களுடைய திட்டமே 9 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவுக்கு, அதிலே 5 ஆயிரம் ஏக்கர் திட்டத்தைத்தான் உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். தூத்துக்குடியில் வைத்திருக்கிறீர்கள். தென் காசிக்கும் அதை விரிவுபடுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், பஞ்சப் பிரதேசத்திற்குப் பிரயோசனம் ஆகிறது ; உணவுக்கும் பயன்படுகிறது. அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

1970 மார்ச் 31] [திரு. ஏ. ஆர். சப்பையா முதலியார்]

அடுத்தபடியாக விதைப் பண்ணைகள். விதைச் சட்டமானது சென்ற அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது செயல்பட்டு வருவதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் விதைகளானால் அவை கேள்விக்குறியாகவேதான் இருக்கின்றன. நானே பார்த்திருக்கிறேன். நான் இதைப் பற்றி எழுதியதற்கு ஆறு மாதம் கழித்து இனிமேல் நடக்காது என்று பதில் தரப்பட்டு இருக்கிறது.

பெஸ்டிசைட்ஸ் பொறுத்தவரையில் கம்பெனிகளுக்கு முன்னாலேயே பணத்தைப் பட்டுவாடா செய்துவிடுகிறார்கள். பரிசோதனையில் குற்றம் இருக்கும்பொழுது பணத்தைத் திருப்பிப் பெறமுடியவில்லை. சர்க்காருக்குப் பண விரயமும் ஏற்படுகிறது. எனவே ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாக பெஸ்டிசைட்ஸ் வாங்கி பரிசோதனை செய்து வைத்துக்கொண்டு விநியோகம் செய்தால் நல்லது.

அடுத்தபடியாக போரிங் ஆப்பரேஷன் ஒரு பக்கம் பி. டி. பி. யூ. டி. யில் செய்கிறார்கள், விவசாய இலாகாவும் செய்கிறார்கள். இதிலே கோ-ஆர்டினைஷன் இல்லை. அக்கிரகல்சர் டிபார்ட்மென்ட்டிலேயார் ரூபாய் கொடுக்கிறார்களோ, அதைப் பொறுத்து வரிசைக் கிரமத்திலே செய்கிறார்கள். தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கூடப் பார்ப்பதில்லை. ஒருவர் போரிங் போட்டிருந்தால், மற்றொருவர் அதன் பக்கத்தில் போட்டால் இருவரையும் பாதிக்கும். தண்ணீர் வேண்டுமென்று 2 ஆயிரம் ரூபாய் 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கத் தயாராக இருக்கிறான், நாடும் போடுகிறோம், எனவே சமின்டிபிக் ஆக் ஆராய்ச்சி செய்து எத்தனை அடி தூரம் விட்டு போரிங் போடவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். விவசாய இன்ஜினீயர் பகுதியை அக்கிரகல்சர்ஸ் பைண்டன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடம் ஒப்புவிப்பதாகத் தெரிகிறது. லாபத்தை கிதிர்ப்பார்த்து இயங்கும் ஸ்தாபனத்தில் இணைப்பதால் விவசாயிகளுக்குப் பிரயோசனப்படுமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அண்ட்ரிக்ரவுண்ட் வாட்டர் தேவைப்படுகிறது எனவே ஜியலாஜிக்கல் சர்வே பண்ணி எந்த இடத்தில் போடலாம் என்று முடிவு செய்து அதன் பிரகாரம் செய்யவேண்டும். வாட்டர் செல் போர்டு ஒன்றை உருவாக்கி அதன்மூலம் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்கிரகல்சர் ஆபீஸர் அவர்களை கிணறு அளக்கும்படி உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இது கேவலமான முடிவு. விவசாய அதி காரியை கிணறு சரியாக வெட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகள் தடைபடும். அதை மாற்றவேண்டும்.

சாயில் கன்சர்வேஷனைப் பொறுத்தவரையில் பாலோ அப் ஆக்ஷன் நடைபெற இல்லை. பணம் கொடுக்கப்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆனதும் அது கவனிக்கப் படுவதில்லை. 12-00

‘பாலோ அப்’ ஸ்கீம் ஒன்று இருந்தால்தான் சாயில் கன்சர்வேஷனில் நன்மை ஏற்படும். அதுபோக சாயில் கன்சர்வேஷன் செலவில் சிப்பந்திகள் சம்பளத்தைச் சேர்த்து வசூல் செய்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அதிக நேரம் இல்லை, எனவே என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. அ. ஆறுமுகம்: சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவி ஏற்று குறுகிய காலத்திற்குள் விவசாயத் துறையில் பெரியதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியமைக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். விவசாய முன்னேற்றத்தின் காரணமாக உணவு உற்பத்தித் துறையில் பெரிதும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. மிகப் பயன் தரும் தானிய வகைகளை அதாவது ஐ. ஆர். 3, ஏ. டி. டி. 27 போன்ற நெல் பயிர்கள்,

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

[1970 மார்ச் 31]

உழவர்களுக்கு விலையில் பாதி சலுகை திட்டத்தின் கீழ் 3 கோடியை 6.26 கோடியாக உயர்த்தியது பாராட்டத்தக்கதாகும். தரமான உரங்களை உற்பத்திச் செய்தும், விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தியும் உணவு உற்பத்தித் துறையில் பெரியதொரு முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இதில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 8.72 லட்சம் டன்னிலிருந்து 12.044 டன்னை உயர்த்தியிருக்கிறது. ரசாயன உரம் விவசாயிகளுக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இதற்கு மத்திய அரசு 1959 மார்ச் 1-ம் தேதியிலிருந்து இருப்புகளின் மீது 10 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறது. எனினும் இந்த அரசு தன்னிடம் உள்ள இருப்புகளுக்கு இந்த உயர்வை செயல்முறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை. இப்படி கொண்டு வராத மாநிலம் தமிழகம் ஒன்றுதான். இதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மேலும் மண்வகை பரிசோதனை செய்து நிலத்தின் தன்மைகளை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு உரம் விதை கொடுத்து விவசாயிகள் லாபம் அடையச் செய்தது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

பயிர்களுக்கு வரும் நோய்கள் அதற்கு பூச்சி மருந்துகள் காளான்களை அழிக்கும் மருந்துகள் எளிதில் கிடைக்க வழிசெய்வதற்கும் அதை விமானம் மூலம் தெளித்து பயிர்களை நோய்களிலிருந்து தடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்தது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

விவசாயிகளுக்கான கடன் வசதிகளைப் பெருக்குவது நிலவள வங்கிகளை புதிதாக ஏற்படுத்தி நீண்டகால குறுகிய கால கடன் வசதிகளைப் பெற வங்கிகளின் மூலம் கடன் தரவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய அரசை மனமாற பாராட்டுகிறேன்.

மேட்டூர் கில்கரை வாங்க்காலில் இருபோக சாகுபடிக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இத்திட்டத்தின் கீழ் 3 கோடி ரூபாயிலிருந்து 6.26 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். மேலும் சிறுபாசன திட்டத்தின் கீழ் குழாய் கிணறுகள் வடி முனை குழாய் கிணறுகள் ஏற்படுத்தி 10:1 அரசு மானியத்தை அளித்தது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். விவசாயத்தில் உழவர்கள் புதிய முறைகளைக் கற்று விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு உழவர்கள் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தியதற்கு என் பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். புஞ்சை நிலத்திற்கு வரி நீக்கியதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இவ்வாறு பலவகையான முன்னேற்றங்கள் விவசாயத் துறையில் கண்டமைக்கு இந்த அரசுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்ற இந்த நேரத்தில் என் சொந்த தொகுதியில் சில குறைபாடுகளை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஆற்றுப் பிரச்சனை. காவிரி ஆற்றிலிருந்து அருகில் இருக்கிற நிலங்களுக்கு தண்ணீர் எடுப்பதற்கு தடை உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தடையை நீக்கி விவசாயிகள் ஏற்றம் இறைப்பதற்கும் பம்புசெட்டுகள் வைத்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கும் அரசு அனுமதி தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் மதுரை காளி அம்மன் பள்ளம் என்ற ஒரு நீர்த் தேக்கம் இருக்கிறது. பல வருஷங்களாக சேர்க்கப்பட்ட திட்டங்களில் ஒன்றாகும் அதிட்டம். அதை நிறைவேற்றினால் அங்கே இருக்கிற விவசாய பெருங்குடிமக்கள் உளமாற நம்முடைய அரசை பாராட்டுவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூபாய் 2 ஆயிரம் கொடுக்கிறோம். அதற்கு மானியமாக ரூ. 500 தருகிறோம். இந்த மானியத்தை இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக்கி

1970 மார்ச் 31]

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக விரைவில் அந்த மானியத்தை வழங்குவதற்கு நம் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டிலே விவசாயம் வளர்ந்தால்தான் நாடு வளரும் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு நம்மால் இயன்ற உதவிகளை உடனுக்குடன் விரைவில் தருவதற்கு நம் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளின் நிலை உயரவேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு இன்று இருக்கிற சூழ்நிலையில் மாடுகளை வாங்கி ஆட்களை வைத்து விவசாயம் செய்வது என்பது இயலாத காரியம். ஒரு ஜதை மாடுகள் வாங்கவேண்டுமானால், ரூ. 1,000-லிருந்து ரூ. 1,500 வரை ஆகிறது. ஒரு பண்ணை ஆளை வைக்க வேண்டுமானால், ரூ. 600-லிருந்து 700, 800 வரை செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒரு விவசாயிக்கு கிணற்றில் மின்சாரத்தை வைத்துவிட்டால், அவனுக்கு இரண்டு வகையில் செலவு குறைகிறது. ஆட்களை வேலைக்கு வைப்பது இல்லை. மாடுகள் வாங்க வேண்டிய செலவு இல்லை. ஆகவே விரைவிலே எல்லாக் கிராம மக்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும் நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் உருவாக்கியிருக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் வகையில் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்களுடைய சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம், என்பதை உணருகிறோம். அதற்கு ஒரு விமான தளம் வேண்டுமென்று காலையில் கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் என்று கூறினார்கள். இருந்தாலும்கூட மிகவும் தொழில் வளம் நிறைந்த பகுதி. அங்கே வசிக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் 100-க்கு 90 முதல் 95 சதவீதத்தினர் இன்னும் விமானத்தை ஆகாயத்தில் பார்த்தவர்களே தவிர, அருகிலிருந்து பார்த்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே விரைவில் ஒரு விமான தளத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எப்படி நாம் இரும்பு ஆலை வேண்டுமென்று கேட்டோமோ, அதைப்போல விமான தளத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டும். எப்படியாவது எங்கள் மாவட்டத்தின் குறைகளைப் போக்குவதற்கு தமிழக அரசு பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த திட்டங்கள் பல போட்டாலும் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு மனித சக்தியை பெரிதும் பயன்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனித சக்தியை நன்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால், உழைப்பவர் அத்தனை பேருக்கும் நிலம் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இன்று இருக்கக்கூடிய “ஆர்க்கிவேஷனல் செட் அப்” அதிகார அமைப்பில் சிலமாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும், என்பது என்னுடைய ஆலோசனை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 2,000 முதல் 3,000 வரை இ.ஓ.ஸ். (அக்ரிகல்ச்சர்) இருக்கிறார்கள். அந்த இ.ஓ.ஸ். பொறுப்பான வேலையில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பீஸ்டு வேலை இல்லை. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் டிப்போவுக்கு பொறுப்பாக இருக்கிறார்கள். ஸ்டோர் கீப்பர் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. படித்த பிறகு கிடைத்த அனுபவத்தை கீழே சொல்ல முடியவில்லை. டிப்போ பொறுப்பான அவர்களிடமிருந்து நீக்கிவிட்டு நேரடி பீஸ்டு ஓர்க் செய்ய தராமல், இ.ஓ.ஸ். அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்த அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த இ.ஓ.ஸ். விசேஷ பயிற்சி

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

[1970 மார்ச் 31]

பெற்றவர்கள். ஆனால் அவர்கள் பி.டி.ஓஸ். கீழே வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது அதிக பயிற்சி இல்லாதவர்களின் கீழ் பயிற்சி பெற்றவர்களாகிய இ.ஓ.ஸ். வேலை செய்யும்பொழுது பல சங்கடங்கள் வருகின்றன. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் “மதர் டிபார்ட்மெண்டு” செயல்பட்டு நன்கு பயன்படுவதற்கு ஒரு செட் அப் தேவை.

அதேபோல் கிராம சேவகர்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு பயன்பட வேண்டியவர்கள். ஆனால் இன்றைய நிலைமை கிராம சேவகர்கள் பல டிபார்ட்மெண்டுகளுடைய, வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. குடும்பக்கட்டுப்பாடு பிரச்சாரம் போன்ற வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் எந்த நோக்கத்திற்காக அவர்கள் செயல்பட வேண்டுமோ, அது செயல்பட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்குப் பெரிதும் முக்கியத்வம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடி திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கீழ் இருந்து திட்டத்தை உருவாக்குவது டிபார்ட்மெண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும். நாம் ஒரு டார்ஜெட் நிர்ணயம் செய்தோம். அதை அமல்படுத்த கடைசி நேரத்தில் விதைகளை விற்கவேண்டுமென்று கொண்டு போனால் எப்படியாவது விற்றுவிட்டால் போதும் என்ற அளவுக்கு தேவையில்லாதவர்களுக்கு விற்கவேண்டியிருக்கிறது. அவை விதைக்காக பயன்படுவது இல்லை. வேறு காரியத்திற்கு பயன்படுகிறது. ஆகவே கீழ் மட்டத்திலிருந்து விவாதம் செய்து திட்டத்தை உருவாக்கி செயல்படுத்தினால் நல்லவிதமான பயன் கிடைக்கும். திட்டமும் வெற்றி பெறும். இவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொருந்தவரை பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவற்றைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமானால், தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கக் கூடிய நாளைப்பட்டினம் தாலுகா வேட்டைக்காரனிருப்பு பகுதியைப் பற்றிக் கடந்த பத்து, இருபது ஆண்டுகளாக எடுத்துக் கூறுவதைச் சற்றுக் கவனிக்கவேண்டும். அங்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை விளைச்சலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் நேரடியாகப் பார்த்து இறைவைப் பாசனத்திற்கு வழி செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக உற்பத்தி பெருகும். எங்கள் பகுதி கடைமடைப் பகுதி, தண்ணீர் வந்து சேருவதற்குள் மற்ற இடங்களில் விவசாய வேலைகள் முடிந்துவிடும். ஆகவே, பவர்டிரில் தேவை, இறைவைப் பாசனத்திற்கு வழி செய்தால் உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகும்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் சிறுபாசனத் திட்டங்களை வேகப் படுத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலேயே தஞ்சை மாவட்டத்தில் அந்தத் திட்டத்தை வேகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வளம் இருக்கிறது, உழைக்க ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் விரைதிலே பல தவறுகள் இருப்பதன் காரணமாக, பாசன வடிவால் திட்டத்திலே சிரமங்கள் இருப்பதன் காரணமாக சிரமங்கள் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த விஷயத்தைக் கவனத்தோடு பரிசீலித்து அமைச்சரவை நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பண்ணைப் பொருள்களுக்கு .-பளோர் பிரைஸ் வேண்டும், சிலிங் பிரைஸ் வேண்டும். ஸ்பெகுலேட்டர்ஸால் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, பஞ்சை எடுத்துக் கொண்டால் கூட்டுறவுப் பஞ்சாலிகளில் இருந்துகூட மார்க்கெட்டில் சொசைட்டியில் இருந்து பஞ்ச வாங்குவதில்லை. அவர்களும் வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். கூட்டுறவுப் பஞ்சாலிகள் மார்க்கெட்டில் சொசைட்டியில் இருந்துதான் பஞ்சை வாங்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். இந்த அளவுக்குக் குறைந்த விலை இருக்காது. இந்த அளவுக்கு

1970 மார்ச் 31]

[திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன்]

அதிகமான விலையும் போகாது என்ற அளவுக்கு விலையை நிர்ணயித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஸ்டேட் டிரேடிங் மாதிரி செய்ய முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இரண்டு விஷயத்தைச் சாதிக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும், விலைவாசி உயர்வையும் கட்டுப்படுத்த முடியும். தயவு செய்து அரசு இது பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

சர்ச்சார் ஃபார்ம்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு வேஜ் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். பல இடங்களில் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கப் பண்ணையில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு குறைவாக மின்சாரக் கட்டணம் இருக்க வேண்டும். பெரு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். மூன்று ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் குறைவாக வசூலிக்க வேண்டும்.

அறிக்கையிலே தென்னை வளர்ச்சியைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை முத்துப்பேட்டையில் தென்னை வளர்ச்சி அதிகம். ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று ஒரு தேங்காய் ஒரு ரூபாய் விற்கிறது. போலீஸ் உதவியோடு தென்னை மரங்களில் எல்லாம் கள்ளு கட்டப்படுவதால் காய்ப்புக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இதிலே அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அறிக்கையிலே மலர்த் தோட்டத்தைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள் எங்கள் ஊரில் பார்ப்பனச் சேரியில் மலர்த் தோட்டம் இருக்கிறது. வறட்சி காரணமாக மலர்த் தோட்டம் வாடிக்கிடக்கின்றது. அவர்களுக்கு உதவி அளித்து இந்த நிலையைப் போக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மீனளத்தைப் பொறுத்து எடுத்துக் கொண்டால், என்னுடைய தொகுதியில் நாகப்பட்டினத்திலுள்ள சாமந்தாம்பேட்டையில் தண்ணீர் கிடையாது, ரோடு கிடையாது, லைட் கிடையாது. அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இருந்தபோது அந்தப் பகுதியை நேரடியாகப் பார்த்தார்கள். அங்கே மீன் துறைமுகத்தை விரைவில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அலங்காநல்லூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் உற்பத்தியில் டன் ஒன்றுக்கு ஷேர் ஃபண்ட் என்று மூன்று ரூபாய் பிடிக்கிறார்கள். ஷேர் காபிட்டுக்கு உண்டான ஆதாயமும் வருவதில்லை, வட்டியும் வருவதில்லை. இவ்வாறு ஒரு தவறான காரியம் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை பிடிக்கப்பட பணத்தை உடனடியாக விவசாயிகளுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நேரம் இல்லாத காரணத்தால், பல விஷயங்களைப் பேச முடியவில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விழுந்த மாவடி பம்பிங் ஸ்டீம், வேளாங்கண்ணி பம்பிங் ஸ்டீம் நிறைவேற்றப்படாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. அவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். இப்போது தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. சலைன் வாட்டர்தான் வேளாங்கண்ணி பம்பிங் ஸ்டீமில் இருக்கிறது. விழுந்த மாவடி பம்பிங் ஸ்டீம் தண்ணீர் அந்தப் பகுதிக்கே கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இப்போது கிடைப்பதில்லை. பாசன வடிகால்களைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியிருப்பதைத் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை உடனடியாக அந்த வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 31]

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக தமிழ் நாட்டிலே வறட்சி நிலை, எப்போதும் தோன்றாத வறட்சி நிலை மழை காலத்திலே பெய்யாததன் காரணமாக ஏற்பட்டதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே பசுமைப் புரட்சிக்கு வித்திடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கலைஞர் பொறுப்பேற்ற பிறகு தொடர்ந்து செம்மையாகச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாகவும், திறமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதன் காரணமாகவும், கடனையும், உரத்தையும் விவசாயிகளுக்குக் காலத்திலே வழங்கியதன் காரணமாகவும் எதிர்பாராத ஏற்பட்ட வறட்சி நிலை கொடுமையான வறட்சி நிலை, சமாளிக்கப்பட்டது. ஐ. ஆர். 8, ஆடுதறை 27, கருணா போன்ற வீரிய விதைகளை உள்வப்போது பயிரிட வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தியதன் காரணமாக, எங்கே பஞ்சம் மிகக் கொடுமையாக ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சிய நேரத்திலே அதிலிருந்து காய்பாற்றிய வேளாண்மைத் துறையை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருபோக நிலங்களை எல்லாம் முப்போக நிலங்களாக மாற்றுவதற்கான நல்ல காரியங்களை எல்லாம் நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டு வருவது நிச்சயமாக பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்று.

1966-67-ல் காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்தில் 57.9 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்பத்தி 1969-70-ம் ஆண்டில் 63 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்துள்ளது. வவசாயத்தில் நம்முடைய அரசு செய்த மகத்தான சாதனையின் விளைவாக ஏற்பட்டதாகும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அரிசிக்கு ஆலாய்ப் பறந்த நிலை மாறி இன்றைய தினம் அவர்களாலே உருவாக்கப்பட்ட உணவுக் கட்டுப்பாட்டையே ரத்து செய்யக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை விவசாயத் துறையினால் அரசாங்கத்தின் சிறப்பான ஒத்துழைப் போடு உருவாக்கப்பட்டதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேட்டூர் அணையைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மிக அதிகமாக எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையை மாற்றுவதற்காக பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை வெளிக் கொணர் நல்ல திட்டத்தை அப்போதே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில், திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களில் கிணறு தோண்டுவதற்காக 15,000 ரூபாய்க்குமேல் வழங்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அத்தகைய சிறப்பான வாய்ப்புகள் தரப்படாத நிலைமையை மாற்றியமைக்க இன்றைய நமது அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலங்களே உடையவர்கள், மடங்கள், ஆதீனங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்களின் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயிகள் பம்பு செட் வைத்துக் கொள்ள இயலாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்க நம்முடைய அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மண்வளப் பரிசோதனைப் பற்றியெல்லாம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் சொந்தமான நிலத்தின் மண் எந்தத் தன்மை வாய்ந்தது என்று பரிசோதித்து மண்ணின் தன்மைக்கேற்றவாறு உரத்தை இட்டால் அந்த நிலத்திலிருந்து அதிகமாகப் பயிரை விளைவிக்க முடியும் என்பதால் அதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். சில இடங்களில் மண்ணை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்களே தவிர, ஆராய்ச்சியின் முடிவைக் கூறுவது கிடையாது.

1970 மார்ச் 31]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

அதற்காக ஒரு இயங்குகிற மண்வளப் பரிசோதனைக் கூடத்தைக் கூட நிதி அத்தகைய பரிசோதனைக் கூடங்கள் மூலம் மண் வள ஆராய்ச்சி செய்து உடனடியாக அறிவித்து உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாளடி சாகுபடிக்குப் பின்னால் ஏறத்தாழ பல பகுதிகளில் அந்த நிலங்களைச் சாதாரணமாக வெற்றிடமாகவே போட்டு வைத்து விடுகிறார்கள். அவற்றில் பருப்பு, பருத்தி போன்ற குறுகிய காலப் பயிர்களைப் பயிரிட அரசு உதவி செய்யவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிடும் இடங்களில் கூட அதாவது நன்செய் நிலங்களில் கூட லாப நோக்கத்தை கருத்தில் கொண்டு அதிகப்படியான ஏக்கர்களில் கரும்பு சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் நன்செய் நிலங்களில் கரும்பு உற்பத்தி செய்வதில் தடை எதுவும் இல்லை என்ற காரணத்தினால், லாப நோக்கத்தைக் கருதி கரும்பு சாகுபடி செய்வதை மாற்றியமைக்கும் விதத்தில் அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சிந்திரித் தொழில் சிறக்கிறது வடக்கே, முந்திரித் தொழிலும் சிதைகிறது தெற்கே என்று சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களின் வழி வந்திருக்கிற நம் அரசு முந்திரித் தொழிலுக்கு நல்ல ஆக்கம் கொடுத்து அதை நன்கு செயல்படுத்தி வருவது குறித்து நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதிலும் நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் விதத்தில் வருகிற ஆண்டு அதிகப்படியான ஏக்கர் அளவில் ஏறத்தாழ பத்து லட்சம் ஏக்கர் அளவில்—பூச்சி மருந்துகள் தெளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்காக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பில் நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். சிமீக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைக் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வந்து அவர்களுக்குச் சிறப்பான தொகு நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் கோவில்கள், மடங்கள், ஆதினங்கள் போன்றவற்றிற்கு சொந்தமான பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றில் சாகுபடி செய்துவரும் சிறு சிறு விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக குத்தகை பாக்கி அளக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். சாதாரண கிராமங்களில் கூட 20,000, 30,000 கலம் பாக்கியிருக்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்தக் குத்தகை பாக்கிகளை முழுக்க இல்லாவிட்டாலும் கணிசமான அளவிற்குக் லத்தகை பாக்கி தர இயலாத நிலையில் இருப்பவர்களிடமிருந்து முக்காடு வாசி பாக்கியையாவது தள்ளுபடி செய்து கொடுப்பதற்காக அரசாங்கம் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கூட கொண்டுவந்தாவது அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயன் தரத்தக்க அளவிற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் அதைவிட நல்லது அவர்களுக்கு எதுவுமே இருக்கமுடியாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம் அரசு அண்மையில் கொண்டுவரப்பட இருக்கிற உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் மிக அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல சலுகைகளைத் தர இருக்கிறது என்று விவசாயிகள் சார்பில் நம்பி இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. என். சாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அவை முன் வைத்திருக்கும் இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கடைசி நேரம் வரையிலும் அந்த இலாகாவிற்காகவும், அந்த இலாகாவை எப்படி நடத்த வேண்டும்

[திரு. கே. என். சாமிநாதன்]

[1970 மார்ச் 31]

என்பதற்காகவும், தன் உயிருள்ள வரையில் மிகவும் பாடுபட்டு நல்ல முறையில் உழைத்தார்கள் என்பதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் யாரும் மறுக்கமுடியாது, மறக்கவும் முடியாது.

இன்றையதினம் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு விவசாயத்திற்கு நல்லதொரு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடம் நல்ல பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை மாற்றுக் கட்சித் தோழர்களால் கூட மறுக்க முடியாது. இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள முயற்சிகள் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி பெருகி உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்துள்ளது. அதேசமயத்தில் இன்றைய தினம் உணவு இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக துண்ச்சலோடு நீண்ட காலமாக இருந்து வந்த உணவுக் கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்ததன் காரணமாக உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிகள் மன மன என்று குறையத் தொடங்கியுள்ளது. அதற்காக அவர்களையும் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத்திற்குப் போதுமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதற்கு முன் பல தடவை இந்த மன்றத்தில் என் தொகுதி சம்பந்தமாக இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மூலனூதியுள்ள கண்ணாடிப்புத்தூர் திட்டத்திற்கு அதிக செலவாகும் என்பதால், அதைத் தள்ளிப்போட்டுவிட்டதாக தெரிகிறது. ஆழ்நீர் ஊற்று ஆராய்ச்சியில் அந்தப் பகுதி சேர்ந்திருப்பதாக அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அதனால் நல்லமுறையில் பார்த்தேன். ஆனால் இதுவரையில் அதற்கான எந்தவித முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்று வெள்ளக்கோவிலில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, அங்கு குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாகயிருக்கிறது. ஆகவே நான் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த அரசு அருள் கூர்ந்து பரம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டத்தை என் தொகுதிக்கு விஸ்தரித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் அங்குள்ள குடிநீர் பஞ்சத்தைப் போக்கும் வகையில் வெள்ளக் கோவில் வரை அதை நீட்டித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் விவசாயம், கால்நடை, உணவு ஆகிய இலாகாக்கள் ஒரு அமைச்சரின் கீழ் இருக்குமானால், அது மிகவும் வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி மக்களிடம் விநியோகிப்பது என்றால் விவசாயத்திற்கு கால்நடை மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயம், கால்நடை, உணவு ஆகிய மூன்று இலாகாக்களையும் ஒரு அமைச்சரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கச் செய்வது நலமாக யிருக்கும், அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் வெள்ளக்கோவில் பொறுத்தவரையில் அந்தத் தொகுதி பூராவும் பஞ்ச நிலையில் இருப்பதால் அங்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்பு பிரதம காரியதரிசி மாண்புமிகு ராயப்பா அவர்கள் பஞ்சப் பிரதேசங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து அங்கு உடனடியாக நிவாரண வேலைகள் தொடங்குவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள். மாண்புமிகு ராயப்பா அவர்களுக்கு என் தொகுதி பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அரசு உடனடியாக அவர்களை அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று பார்க்கச் செய்து அங்குள்ள பஞ்ச நிலைமையைப் புரிந்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்வதற்கும் இனி, லோன், வரி வசூல் போன்றவற்றைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1970 மார்ச் 31]

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

நம் மாநிலத்தில் 160 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களில் 100 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு எந்தவிதமான பாசன வசதியும் இல்லை, அவை புன்செய் பிரதேசங்கள் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று அந்தப் புன்செய் பிரதேசங்களில் நெல் தவிர வேறு பல பயிர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய காலத்தில் அதற்கு வேண்டிய பாசன வசதிகள், கிணற்றுப் பாசனம் அல்லாமல் வாய்ப்புள்ள இடங்களில் சிறு சிறு குளங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். ஆனால் இதுவரையில் இந்தப் புன்செய்ப் பகுதியிலே விவசாயம் செய்துவரும் விவசாயிகளின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்றால், கிணறு வெட்டுவதற்காக அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய கடன்களைத் திரும்பச் செலுத்த முடியாமலும், அதே நேரத்தில் இன்று அதிகப்படியான பயன் அளிக்கும் முறையில் உரங்களையோ அல்லது நவீன விவசாயப் பூச்சி மருந்து போன்றவைகளையோ பயன்படுத்த முடியாத நிலையிலிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இன்றைக்குப் பொறுக்கு விதை ஒரு கிலோ 10 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்று வீரியக் கம்பு, வீரியச் சோளம் போன்ற பொருள்கள் தனிப்பட்ட கம்பெனியிடமிருந்து விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அந்த விதைகளை மூல்லாம் அரசாங்கப் பண்ணை மூலம் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும்கூட, ஒரு கிலோ 10 ரூபாய் என்றால் 10 ஏக்கருக்கு வீரியக் கம்பை மானாவாரிப் பிரதேசத்தில் பயிரிட வேண்டுமென்றால் ஏறக்குறைய 300 ரூபாய் விதைக்காமலும் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே 10 ஏக்கர் தானியம் விளைக்கூடிய நிலத்தில், 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கருக்கு மட்டும் பொறுக்குவிதையைப் போட்டுவிட்டு மற்ற இடங்களில் ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய் என்று விற்கும் விதைகளைப் போடுவதால் கிடைக்கவேண்டிய அதிகப்படியான உற்பத்தி கிடைக்காமல் போகிறது.

இன்று உரங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், மானாவாரிப் பிரதேசங்களில் கொஞ்சம் மழைக் காலங்களில் ரசாயன உரங்கள், யூரியா, அமோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்களைப் போடுகிறார்கள். விலை அதிகமாக இருப்பதால் அந்த உரங்களை அதிகப்படியான விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் பயன்படுத்த முடிவதில்லை, அதற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த மானியத்தை நிறுத்திவிட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் மானியத்தைத் திரும்பவும் பெற வற்புறுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் மாநில அரசாங்கமும் மானியம் வழங்கி மலிவான விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பூச்சி மருந்து தெளிப்பது சம்பந்தமாக விமானம் மூலம் தெளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது பகுத்தி் போன்ற புன்செய்ப் பிரதேசங்களில் விமான மூலம் மருந்து தெளிப்பதால் பிரயோசனமில்லை என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அந்த இடங்களிலே பூச்சி மருந்து தெளிப்பதற்காக, பலர் ஸ்ப்ரேயரின் மூலம் தெளிக்க, கிராமப் பிரதேசங்களிலேயிருக்கும் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமலிருப்பவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து ஒரே நேரத்தில், இப்பொழுது எப்படி காலரா, வைரஸ் போன்ற நோய்களைத் தடுத்த நிறுத்த அரசாங்கமே தனது பொறுப்பில் அந்தத் தடுப்பு ஊடுகளைப் போடுகிறதோ அதுபோல், அந்தந்தப் பகுதிகளிலிருக்கும் இடங்களுக்கு மருந்து அடிக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே நோய் பரவாமல் அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே, விவசாயிகளிடமிருந்து எந்தவிதமான கட்டணமும் வசூல் செய்யாமல் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமோ அல்லது அரசாங்க விவசாயத்துறையின் மூலமோ

பிற்பகல்
12-30

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1970 மார்ச் 31]

பவர் ஸ்ப்ரேயர்களின் மூலம் மருந்து தெளித்து நோய்களைத் தடுக்க வேண்டும். ஒரு சில இடங்களில் அந்த நோய்த் தடுப்பிற்காக பூச்சி மருந்துகளை அடித்த பிறகு, ஒரு சிலர் உபயோகப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் அடுத்தபடியாக உள்ள வேறு நிலத்திலிருந்து அந்தப் பூச்சிகள் அடுத்த நிலங்களுக்குப் பரவி விடுகிறது. எப்படி காலரா, வைரூரி போன்ற தொத்துநோய்கள் பரவி விடுகிறதோ, சிலர் தடுப்பு ஊசிபோட்டுக் கொள்ளாததால் எப்படியும் பரவிவிடுகிறதோ அதைப்போல சில விவசாயிகள் பூச்சி மருந்துகளை அடிக்காமல் இருப்பதால் பல்விடங்களில் பரவிவிடுகின்றன. அரசாங்கமே, பொதுவாக உற்பத்தியின் வளர்ச்சியைக் கருதி அல்லது விவசாயப் பயிர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று தெரிந்து, அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே மருந்துகளை பவர் ஸ்ப்ரேயர்களின் மூலம் எந்தெந்தக் காலங்களில் என்னென்ன மருந்து அடிக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசன வசதி சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில் தாலுக்காக்களிலும், இராமநாதபுரம் ஜில்லா பெரும் பகுதிகளிலும் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பித் தான் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு கிணறு வெட்டி பம்பு செட் போட வேண்டியதாயிருக்கிறது. 4 ஏக்கர்களிலே மின்சாரக் மூலம் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டுமென்றால் 400 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் ஆகிறது. காவேரி நீர்ப்பாசன வசதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்று வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கிணற்றுப் பாசனம் வேண்டுமென்றால் 10,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டிய பிறகு, மின்சாரக் கட்டணம் 4 ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் என்றும், 3 ஏக்கருக்கு 300 ரூபாய் என்றும் வருஷமொன்றுக்கு ஆகிறது. இந்த 300 ரூபாய் தண்ணீருக்காக மட்டும் செலவு செய்கிறார்கள். மேற்கொண்டு 10,000 ரூபாய் கடன் வாங்கிய தற்கு, வருடாவருடம் 2000, 2,000 ஆகக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கிணற்றுப்பாசன வசதிக்காக கடன் பெற்றவர்கள் அதைக் கட்ட முடியாமலிருப்பதால், விவசாயத்தில் திறமையாகச் சாகுபடி செய்யமுடியாமல் இருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணம் உற்பத்திச் செலவைவிட மலிவான விலையில் தருகிறோம் என்று சொல்வது வாஸ்தவம். அதோடு நாட்டின் உற்பத்திக்குப் பிரதானமாக, மூலாதாரமாக வேண்டிய மூலப்பொருள் உற்பத்தியைப் பமனத்தில் கொண்டு இன்னும் மலிவான ரேட்டிலே மின்சாரக் கட்டணத்தை வழங்க வேண்டும். பெரிய பெரிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் மலிவான விலையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. யூனிட் ஒன்று 4 பைசா, 2 பைசா ரேட்டுக்கு வமங்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் மொத்த உற்பத்திச் செலவில் மின்சாரக் கட்டணம் என்பது அவ்வளவு சதவிகிதம் தான். ஆனால் விவசாயத்தில், மொத்த உற்பத்திச் செலவில் கணக்கிட்டால் 15 சதவிகிதம், 16 சதவிகிதம் மின்சாரத்திற்குச் செலவாகிறது. மொத்தச் செலவு 100 ரூபாய் என்று விவசாயி செய்தால் அதில் 15 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணமாக இருக்கிறது. தொழில் உற்பத்திக்கு மொத்தச் செலவில் அரை சதவிகிதம் மின்சாரக் கட்டணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 15 சதவிகிதம் மின்கட்டணம் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே மின்சாரத்தை மலிவான விலையில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தவிர உற்பத்திச் செலவைக் கணக்கிட்டு, அதைப்படியாகக் கூட்டிய மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

புன்செய் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையிலும், பணப் பயிர் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் உற்பத்தி செய்யும்பொழுது ஒரு விலை இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்து போட்ட பிறகு விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. இதனால் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் மலிவான விலையில் கிடைக்கவில்லை. உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை. எனவே, அரசாங்கம் இந்தப் பொருள்களுக்குப் பிறகு மார்க்கெட் ஏற்படுத்துவதற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், ஸ்டேட் டிபேடிங்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கார்ப்பொரேஷன் அமைக்க வேண்டும். வேறு சில மாநிலங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அளவில் அரசாங்க வியாபார நிறுவனங்கள் அமைத்து விவசாயிகளிடமிருந்து விளைபொருள்களை மொத்தமாக வாங்கிக் கொண்டு விற்பனை செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் உற்பத்தி அடிப்படையில் விலை ஒன்றாக இருக்கிறது. விற்கும்பொழுது வேறு ஒரு விலையாக இருக்கிறது. வற்று முடிந்தவுடன் அந்த விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மினகாய் வத்தலை எடுத்துக்கொண்டால் மாநிலத்தில் 2 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகள் வற்று முடிந்தவுடன் சென்ற ஆண்டு குவிண்டாலுக்கு 1,100 ரூபாய் என்றிருந்தது. அது இப்போது விவசாயி கைக்கு வரும்பொழுது 350, 400 ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் குறைந்து இருக்கிறது. இன்னமும் 200 ரூபாய்க்குப் போகுமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நிலக்கடலையை எடுத்துக் கொண்டால் 100 ரூபாயாக இருந்தது 40 என்ற அளவுக்குக் குறைந்துவிடுகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கும் நல்ல நியாய விலை கிடைக்கவில்லை, வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் அரசாங்கமே ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன் அமைத்து விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றையதினம் சர்க்கார் கடன்களைத் தவணைகளில் திருப்பி வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பஞ்ச நிலைமையைக் கருதி வறட்சிப் பகுதிகளில் கடன்களை வசூலிப்பது ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை அடுத்த ஆண்டு தவணையில் சென்ற ஆண்டு ஒத்திவைத்ததையும் சேர்த்து வசூலிக்கப்படுவது சரியல்ல. 10 ஆண்டுக் கடன் என்றால் 11-வது ஆண்டு முதல் வசூல் செய்யவேண்டுமே தவிர இரண்டு மூன்று ஆண்டுத் தவணைத் தொகையைச் சேர்த்து வசூல் செய்யக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரசாங்கப் பண்ணைத் தொழிலாளர்களில் ஆண்களுக்கு இரண்டே கால் ரூபாயும், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு 1 ரூபாய் 60 காசும், சிறுவர்களுக்கு 1 ரூபாய் என்றும் சம்பளம் இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்ந்துள்ள இக்காலத்தில் அது எப்படிப் போதமானதாகயிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து, அவர்களுக்கு நியாயமான, போதுமான அளவில் சம்பளத்தை உயர்த்தி, அரசாங்கப் பண்ணைகளில் வேலை பார்ப்பதும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அதிகப்படியாக உழைப்பவர்கள், இப்பொழுது கொடுக்கும் சம்பளம் போதாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

டிராக்டர்கள் வாங்குவதென்றால் பெரிய பெரிய விவசாயிகள்தான் வாங்க முடிகிறது. சிறிய விவசாயிகள் நான்கைந்து பேர்கள் சேர்ந்து கூட்டாக டிராக்டர்கள் வாங்கக் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. வ. க. இராமராமன் : தலைவரவர்களே, நமது விவசாய அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் அளித்தள்ள விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

குழந்தை பிறந்தவுடன் அம்மா என்று அழைக்கிறது. அதைப் போல, ஏழை எளிய விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக யெசுமதிப்பிற்குரிய தமது முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தாயிடம் அந்த இலாக்காவை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரும் தாய், அதனுடைய செயலாளரும் தாய்க்குலம்; ஆகவே இந்த முறையிலே ஏழை எளிய விவசாயிகளின் குறைகளை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து, குழந்தை அமுதால் எப்படிச் சிரிக்க வைக்கிறார்களோ

[திரு. வ. க. இராமராசன்]

[1970 மார்ச் 31]

அதைப்போல விவசாயிகளின் குறைகளை நன்கறிந்து, அவர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கிருக்கிறது. ஆகவே, 1967-ஆம் ஆண்டு ஏதோ, தேர்தலில் தான் வெற்றி பெற்று மந்திரியாக வரவேண்டுமென்ற காரணத்தால் அங்குள்ள தாளவாடி, ஆசனூர் பகுதிகளை மைசூரோடு இணைத்துக் காட்டுகிறேன் என்று வீராப்புப் பேசி எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஓட்டு வாங்கி சட்டமன்றத்திற்கு வந்தார்கள். ஆகவே, இதை வைத்துக் கொண்டு.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: காதில் சரியாகக் கேட்கவில்லை. கொஞ்சம் நன்றாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வ. க. இராமராசன்: தலைவரவர்களே, மைசூர் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வட்டல் நாகராஜ் அதை மைசூரோடுதான் இணைக்க வேண்டுமென்று பல போராட்டம் நடத்தினார். ஆகவே, தாளவாடி பகுதி மக்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சொன்ன காரணத்தால்தான் அந்த வட்டல் நாகராஜ் அவ்வாறு செய்திருப்பார் என்று நம்ப வேண்டியதாயிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: இதை நிரூபிக்க வேண்டும். நான் இவ்வாறு எப்பொழுது வாக்குறுதி கொடுத்தேன். வட்டல் நாகராஜ் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இது சாதாரண விஷயமல்ல. உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. இதை நிரூபிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் விடமாட்டேன்.

உங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன? வட்டல் நாகராஜ் பற்றியெல்லாம் சொல்கிறார். விவசாய மானியத்திற்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? இது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு, இதை நிரூபிக்க வேண்டும். இதை நிரூபிக்கத் தயாரா?

திரு. வ. க. இராமராசன்: தலைவர் அவர்களே, நமது காவேரி அணியின்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதை வாபஸ் பெறவேண்டும், அல்லது அதை நிரூபிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) உறுப்பினர் சொன்ன தகவலுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா அவர்களிடம்?

திரு. வ. க. இராமராசன்: நான் மக்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள், பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மக்கள் எதை எதையோ பேசிக்கொள்கிறார்கள். முதல் அமைச்சரும், மந்திரி சபையும் எதை எதையோ அடமானம் வைக்கிற நிலை இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. வ. க. இராமராசன்: ஆகவே, நமது காவேரிக்கு வரவேண்டிய தண்ணீரை ஹேமாவதி நதியில் அணை கட்டி தடுத்துவிடுவோம் என்று வீராப்பு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது ஆசனூர், தாளவாடிப் பகுதியில் காரைப்பள்ளம் என்ற ஒரு பெரிய பள்ளம் இருக்கிறது. அதில் ஏராளமான தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. அது இப்பொழுது மைசூர் மாநிலத்திலுள்ள சுரண நதிக்குப் போய்ச் சேருகிறது. அதை ஆசனூர், திம்பம் வழியாகத் திருப்பி, அந்தத் தண்ணீரை பவானிக்குக் கொண்டுவந்தால், காளிங்கராயன் சாணல், தாட்டப்பள்ளி சாணல் போன்ற பகுதிகளுக்கெல்லாம் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் பயன்படும். கீழ்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. வ. க. இராமராசன்]

பவானி அணை ரூ. 10 கோடிக்கு மேல் செலவிடப்பட்ட பெரிய திட்டமாக இருந்தும், அதனால் பயன்பெற வேண்டிய விவசாயிகளில் ஒரு பகுதியினர் இன்றும் துன்பப்படுகிறார்கள். பவானி தண்ணீரை ஆசனூர், திம்பம் வழியாகத் திருப்பிப் பவானிசாகருக்குக் கொண்டு வந்தால், விவசாயிகள் நல்ல பலன் அடைவார்கள். நீர் அறியும் வல்லுநர்களை அனுப்பிவைத்து பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஆராய்ந்து, இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. மாயார் பகுதியில்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உறுப்பினர் நிலைமை தவறிப் பேசுகிறார்கள். இரிகேஷன்பற்றிப், பேசுகிறார்கள் தாளவாடிப் பிரகாவைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். பரிசோதனை செய்யவேண்டிய கேஸ் இது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. ந. தருமலிங்கம்) உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மானியத்தின் மீது பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வேண்டும். அதனால் நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி பேசுகிறார் உறுப்பினர் அவர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர் மீது அபாண்டமான குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுகிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உறுப்பினர் அவர்கள் தாளவாடி பிரகாவைப் பற்றி பேசினாரே? நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றிப் பேசலாம் என்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு சிபார்சுக்கு வருபவர், தாளவாடி பிரகாவை மைசூர் மாநிலத்தோடு இணைத்துக் காட்டுவதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தேர்தலின்போது பேசியதாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னாரே, அப்பொழுது அதற்கும் அக்ரிகல்சர் மானியத் திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்கவேண்டாமா?

திரு. வ. க. இராமராசன்: நீலகிரி மாவட்டத்தில் தென்குமராட்டாவில் விவசாயக் கூட்டுறவுப் பண்ணை 500 ஏக்கர் பரப்பில் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல, மைசூர் பகுதியிலிருந்து வருகிற மாயார் பகுதியிலே மங்களப்பட்டியில் ஏறத்தாழ 2,000, 3,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, அதைக் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் விவசாயிகளுக்கு, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் கூட, அவர்கள் நல்ல பலன் அடைவார்கள். ஆகவே, அந்தக் காரியத்தைச் செய்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பவானிசாகரில் 500 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஒரு பெரிய விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பண்ணையை வைத்தக்கொண்டு, பவானிசாகரில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறநிலைய அமைச்சர் பன்றிரி மாரியம்மன் கோயிலுக்கு வந்தபொழுது கூட, அங்கு ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தப்படவேண்டும், அதற்கு ரூ. 4, 5 லட்சம் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்றும், இந்த ஆண்டே அதைத் துவக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்.பி.பி. கெனுவில் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் விரிகிறார்கள். எட்டு மாதங்களுக்கு தண்ணீர் விடவேண்டும். முதல் ட்ரீனுக்கு நான்கு மாதம், இரண்டாவது ட்ரீனுக்கு நான்கு மாதம். முதல் ட்ரீனுக்கு விரிகிற தண்ணீரை தொடர்ந்து விடவில்லை. பத்து நாளுக்கு ஒரு முறை விரிகிறார்கள். அதனால் விளைசல் சரியான முறையில் இல்லை. ஆகவே, கூட்டுறவுத் துறையினால் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகை அத்தனையையும் வசூல் செய்வதை ஒத்திப்போடுமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 31]

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கட்சி சார்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விழுகின்றேன்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்ற றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.”

என்று தமிழ் நாட்டைப் போற்றக்கூடிய வள்ளுவர் கூறிய நிலையில் இன்று தமிழ் நாடு விவசாயிகள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை. ராமாயணத்திற்கு எதிராக கீமாயணம் என்று சொல்வதுபோல், குறளுக்கு எதிராக கிறள் என்று ஒன்று இருக்குமானால், அதில் இப்படித்தான் இருக்கும்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்

கொழுத்துண்டு முன் செல்பவர்”

என்றுதான் இருக்கும். அந்த ஒரு நிலைதான் இன்று இருக்கிறதென்பதை நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் முன்னேறியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் விவசாயிகள் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். அப்படியானால் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற கிறன்படி “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்” என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதானே?

திரு. இல. பலராமன்: விவசாயிகள் ஒழுங்காக வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அரசு உதவியாக இரக்கவில்லை என்பதைத்தான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாட்டிலுள்ள மற்ற துறைகளைக்காட்டிலும் விவசாயம் வளர்ந்திருக்கிறதா என்றால், வளர்வில்லை. விவசாயம் இன்றைக்கு பின்னேர்க்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கொழுத்துண்டு முன் செல்கிறார்கள் மற்றவர்கள் என்ற ஒரு வார்த்தையைத்தான் அமைச்சரவைக்கு நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லாப் பொருளாதார நிபுணர்களும் ஒத்துக்கொண்ட விஷயமாக இருந்தாலும், உண்மையிலேயே விவசாயிகள் முன்னேற நாம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதைப் பார்த்தால், ஒன்றுமில்லை என்றுதான் கூறமுடியும். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால், அதிலும் விவசாயத்தை நாங்கள் அமோகமாக நிறைவேற்றிவிட்டோம், விவசாய உற்பத்தி அமோகமான நிலைக்கு வந்து விட்டது என்று விளம்பரத்திற்காகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான அடிப்படைத் திட்டம் என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அணைகள் அல்லது மற்றைய நீர் ஊற்றுகள், அல்லது மற்றைய வசதிகள் ஏதாகிலும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா, புதிய திட்டம் எதேனும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

உணவையும், நிலத்தோடு நீரையும் இணைக்க வேண்டும். அப்படி இணைப்பதற்கேற்ப உணவோடு பொதுப்பணித் துறையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும், இரண்டிற்கும் ஒரே அமைச்சராக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையிலே ஏற்கனவே இருந்தவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நானும் அதை நினைவூட்டுகிறேன். குறிப்பாக தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், பூமிக்கு அடியில் இருக்கிற ஊற்றுத்

1970 மார்ச் 31]

[திரு. இல. பலராமன்]

தண்ணீரை நல்லமுறையில் எடுக்க விரிவான ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டம் இயற்கை சாதகமாக இல்லாத ஒரு மாவட்டமாக இருந்தும், அங்கே தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளதுபோல் உணவு உற்பத்தி நல்லமுறையில் வாக்கூடிய ஒரு மூலவட்டமாக இருக்கிறது. அங்கு பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் நில ஊற்றைக் கொண்டு தான் பயிர் செய்கிறார்கள். அங்கும் இப்பொழுது ஊற்றுக்கொள்ளாத நிலை இருக்கும்பொழுது, ஏதாகிலும் விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்து, இங்கே இங்கே ஊற்று இருக்கிறது, இந்த ஊற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று ஆராய்ச்சி ஏதாகிலும் செய்யப்பட்டதா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை. துளைக் கருவியைக் கொண்டு போரிற் போடக்கூடிய ஒரு மெஷின் விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ரூ. 25 வாடகை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அது அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஐ.ஆர்.8 ரக நெல் விளைச்சல் 59 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது என்று இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஐ.ஆர்.8 பயிரிடக்கூடிய விவசாயி இன்றைக்கு என்ன நிலையில் இருக்கிறான் என்று பார்த்தால், அவர்கள் போட்ட முதலுக்குத் தக்க லாபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லவே இல்லை. அதற்கு போடக்கூடிய எருக்கள், இங்கே தரப்பட்ட எருக்கள் அப்படியே நிலத்தில் போட்டுக்கொண்டே இருந்தால் அந்த நிலம் என்ன ஆகும் எதிர்காலத்தில் என்று ஒரு பயத்தை அளிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற சராயன உருக்களில் 22 சதவீதம் நைட்ரஜன் தழை சத்துக்கள் இருப்பதாகவும், மற்ற சத்துக்கள் சல்பர் போன்றவைகள் அதிகமாக இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சல்பர் போன்றவைகளை நிலத்தில் போட்டுக்கொண்டே இருந்தால், நிலம் எதிர்காலத்தில் என்ன ஆகும் என்று கேள்வியை எழுப்பக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகள் அதைப் பார்த்து பயப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் அமைச்சர் அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தால் உணவுப் பஞ்சம் எதிர்காலத்தில் நீடிக்கும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்கிற சூழ்நிலை இல்லை. இன்றைக்கு 'பாலிடால்' போன்ற சராயன மருந்துகளை அடிக்கும்போது, பரிதாபத்திற்குரியவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள், விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு அவதிப்படுகிறார்கள். என் தொகுதியில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை அடித்தபோது இரண்டுபேர்கள் இறந்துபோனார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திரு.மதி) சத்தியவாணிமுத்து: உறுப்பினர், இரண்டு பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். அவர்கள் மருந்து அடிக்கும் போது விபத்தில் சிக்கினார்களா அல்லது வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட்டார்களா என்று சொல்ல வேண்டும்.

திரு. இல. பலராமன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் கேட்ட கேள்விக்கு நன்றி. பூச்சிக் கொல்லி மருந்து அடிக்கும்போதுதான் அவர்கள் இறந்தார்கள் என்பதை அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மருந்துகளால் பொதுமக்களுக்கு ஆபத்தான சூழ்நிலைகள் ஏற்படுவதை நிவர்த்திக்க அங்கத்தினர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நகரங்களில் காலரா போன்ற தொத்து நோய்கள் வரும் காலத்திலபோல, இதிலேயும் அரசாங்கமே தங்கள் சிப்பந்திகளைக் கொண்டு இந்த மருந்துகளையும் அடிக் வேண்டும். பயிர் பாதுகாப்பு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளால் மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தியில் ஏற்படக்கூடிய பாதகங்கள் என்னென்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1970 மார்ச் 31]

ஐ.நா. சபையில் கூடகொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால், டி.டி.டி. போன்றவைகளால் மக்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டதாகப் படித்தோம். ஆகவே, இம்மாதிரியான பாலிடால் போன்ற ரசாயன மருந்துகளால் மனித உடலுக்கு என்னென்ன தீங்குகள் ஏற்படும் என்பதை ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடிய நிலையில், அரசு ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஐ.ஆர். 8 ரக நெற்கள் இந்த இந்த நிலத்தில் பயிர் செய்யப்பட வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்காத காரணத்தால், விவசாயிகள் எல்லா நிலங்களிலும் பயிர் செய்து அதனால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பல விவசாயிகள் பயிர் நல்ல முறையில் விளையாததால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாக, கண்ணியம்பாடி யூனியனில் 6,000 ஏக்கர் என்று அதிகாரிகள் சொன்னாலும், 1,500 ஏக்கர்தான் ஐ.ஆர். 8 போட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் அதிகமாகச் செய்ய முடியவில்லை. 6,000 ஏக்கர் என்று தவறான புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருப்பவர்கள் கூட மொத்தமாகக் கொடுத்திருப்பார்கள், நிர்ணயமாகக் கொடுத்திருக்க முடியாது. அதேபோன்று ஐ.ஆர். 8 புதிய ரக நெல் எந்த எந்த நிலங்களில் பயிராகும், எந்த எந்த இடங்களில் விளையும் என்பதை முன்கூட்டியே ஒவ்வொரு விவசாய அதிகாரியும் நிர்ணயித்துவிட வேண்டும்.

அதோடு கூட, நிலத்தின் தரத்தைக் கண்டுபிடிக்க, மண் வள ஆராய்ச்சிக்கு, ஒரு மொபைல் யூனிட் என்ற முறையில் வைத்து நடத்தவேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்களும் வலியுறுத்தினார்கள். அந்தப் பிரச்சினையை அரசு பரிசீலிக்கவில்லை. ஒரு நிலத்தின் தரம் என்ன என்று அறிந்தால்தான், ரசாயன உரங்கள் எந்த அளவுக்கு இடமுடியும், விளைச்சலை அமோகப்படுத்த முடியும் என்பதையெல்லாம் அறிய முடியும். அந்த அந்த கிராமத்திற்கு வான்களை அனுப்பி, நடமாடும், மொபைல் யூனிட்டை வைத்து, மண்ணைப் பரிசோதிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, இந்த வீரிய விதைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கடந்த போகத்தில் ஜனவரி சீசனில் அமோக விளைச்சல் விதை என்று சொல்லி, விளையாத நெற்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கு வந்து இருக்கின்றன. தற்போது கதிர் அளவில் இருந்தாலும், மூன்று விதமான வகைகள் காணப்படுகின்றன. முதல் அறுவடையா, இரண்டாவது அறுவடையா, மூன்றாவது அறுவடையா என்று புரியாத வகையில், ஐ.ஆர். 8 நெல்லில் கலப்படங்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. ஹைபிரிட் வெரைட்டி என்று கூறுகின்ற நெற்களை விள்தரிக்க, விதைகளை உற்பத்தி செய்ய பண்ணைகள் இல்லை. இந்த ஆண்டு 10,000 டன் என்றால், அடுத்த ஆண்டு 20,000 டன் இருக்கிறது. வேண்டிய விதைகளை, தரமுள்ள விதைகளை அரசாங்கத்திலேயே தயார் செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய விதைகளை வாங்குவதில் கலப்படம் ஏற்படுகிறது. மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த விதைகள் பலன் தராத நிலைக்கு வந்துவிடுகின்றன. இன்றைக்கு விளைபர நெல்லாகத்தான் இருக்கிறது. ஆடுதறை நெல் பழைய நிலையில் இல்லாமல், மகசூல் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை என்று சொல்லி, இந்த மானியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, என் கட்சியின் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து, விவசாயிகளுக்கு நல்லாழ்வு கொடுக்க அரசு நல்ல நடவடிக்கைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. செ. கந்தாமி கவுண்டர்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கைமீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆசரித்துப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்கு என் ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொண்டு வேளாண் கஷ்டத்தையும் கொஞ்சம் தாராளமாகவே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 31]

[திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர்]

பூர்வ காலத்தில் இந்த பூமியிலுள்ள ஜீவராசிகள் உயிர்வாழ்வான் வேண்டி அவைகளுக்கு உணவும் பிற உதவிகளும் செய்ய மகாவிஷ்ணு வானவர், கங்கைக் கரையில் அவதரித்து, காவரிக்கரை வந்து விவசாயத்தைச் செய்ய விரும்பி, தேவலோகம் சென்று, விவசாயத் தொழிலுக்குரிய முறைகளையும், பிற கலைகளையும் கற்றுத் திரும்பி காஞ்சிபுரத்திலுள்ள காமாட்சி அம்மையிடம் கால் நாழி நெல்லும், ஒரு ஏரும் பெற்று விவசாயத்தைத் தொடங்கி, குபேரன் மகள் ஐந்திரியையும் தேவேந்திரன் மகளையும் திருமணம் செய்துகொண்டு அவர்களால் 106 மக்களைப் பெற்று அந்த 106 பேருக்கும் நளசுபரன் மக்கள் 106 பேரையும் மணம் புரிவித்து அதன் வாயிலாக 12 ஆயிரம் விவசாயக் குடும்பங்கள் நாடெங்கும் பரவின என்று விவசாய கால ஆரம்ப சரித்திரம் வேளாண் புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவசாயத் தொழில் கஷ்டத்தோடோ, நஷ்டத்தோடோ காவிரிஸ் ஆட்சிக்காலம் வரை சீராக நடைபெற்று வந்தது. அவர்கள் காலத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்து விவசாயிகளின் ஆர்வத்தையும் உற்பத்தித்திறனையும் குறைத்துவிட்டனர். அதாவது ஸ்டாண்டர்டாக இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. இன்று மீண்டும் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஆகக் குறைந்து விட்டது. இப்படி இந்த விவசாயத் தொழில் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஆக இல்லாமல் ஸ்டாண்டர்டு குறைந்து கொண்டே வந்தால், உணவு உற்பத்தி ஒரு ஸ்டாண்டர்டாக இருக்காது.

மேலும், மின் கட்டண உயர்வு, மினிமம் சார்ட், ஆண்டு குறைந்த கட்டணம், மின்சார வரி, விவசாய வருமான வரி, குறைக்கப் பட்ட நிலப்பரப்பு, இயற்கையின் சதியால் அவதியுறும் ஆற்றென நிலை கடன் தொல்லை இவையனைத்தையும் நிவர்த்தி செய்ய அரசு முயற்சி மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் அரசு மின் கட்டணத்தைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் குறைவான மழை பெய்யக்கூடிய பகுதி என்று அரசினரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கர்நா தாலுகா, தாராபுரம் தாலுக்கா, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் 1½ லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிட திட்டமிட்டுள்ள மிகுபயன் தருவதும், வறட்சியையும், நோயையும் தாங்கக்கூடிய எச். பி. 3 கம்பை பயிரிட அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்கு எது உகந்தது என்று ஆராய்ச்சி செய்து வறட்சியைத் தாங்கக் கூடிய மிளகாய், புகையிலை, வேர்க்கடலை போன்ற பயிர்களை பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அந்த வகையில் விவசாயிகளை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய மெஷினரிகளையும், நிலத்தைச் சமம்செய்யும் கருவிகளையும் உபயோகிப்பதற்கு வேண்டிய செலவுகளை அரசே மேற்கொண்டு, தவணை முறையில் வட்டியில்லாமல் வசூலிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய பகுதியில் உள்ள நிலம் முந்திரி, திராட்சை போன்ற பயிர்கள் வைப்பதற்கு ஏற்ற நிலமா என்பதை மண்வளப் பாதுகாப்பு வல்லுநர்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பயிர்களைச் செய்தால் லாபகரமாக இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் வறட்சி நிலைமை நீடித்திருப்பதால் வறட்சி நீங்கும் வரை சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய கடன்களையும், கூட்டுறவு விவசாயக் கடன்களையும் ஒற்றிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, குடகனறு திட்டத்தையும், நொய்யலார் உங்காம்பாளையம் திட்டம்தையும், சண்முக சின்னாறு திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித்

பிற்பகல்

1-00

[திரு. செ. கந்தசாமி கவுண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

தந்தால்தான் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் வளமாக வாழ முடியும். ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் அரசு விரைவில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். கோபால்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த மைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் நாடு. இருபது ஆண்டுக் காலமாக ஆட்சி செய்த காங்கிரஸ் விரவசாய மக்களை நம்ப வில்லை. விவசாயம் பெருகுவதற்காக வேண்டிய அளவில் அக்கறை காட்டவில்லை. விவசாய மக்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கவில்லை. விவசாய மக்களுக்குத் தேவையான உரமோ, சல்பேட்டோ கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கொடுக்கவில்லை. தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் கண்ட்ரோல் விலைக்கு இந்த உரங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, மற்ற விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரத்தைக் கொடுக்கவில்லை. இந்தமாதிரியான நிலைமைகளை யெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் வந்த பிறகுதான் மாற்றினோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு கண்ட்ரோல் விலைக்கே எல்லா விவசாய மக்களுக்கும் உரம் கிடைக்க வழி செய்தோம். முன்பெல்லாம் ஒரு வங்கியில் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் சுமார் 6 மாத காலமோ, ஒரு வருஷமோ அங்கு போய் காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. அவற்றையெல்லாம் இந்த அரசு மாற்றியமைத்து, விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு ஏரி, குளம், கிணறு முதலியவை முக்கியம். என்னுடைய தொகுதியில் ஏறத்தாழ 13,500 ஏக்கர் பாயக் கூடிய செம்பரம்பாக்கம் ஏரி ஆயக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த ஏரி முன்பு 24 அடி ஆழம் உள்ளதாக இருந்தது. மெல்ல மெல்ல தூர்ந்து இன்றைக்கு 20 அடி ஆழம் உள்ளதாக இருக்கிறது. வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்திலே அந்த ஏரியை தூர் எடுத்தார்கள், சீரமைப்பு வேலை செய்தார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இதுகாறும் அந்த ஏரியின் பராமரிப்புக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. நாளை நடைபெறவிருக்கும் விவசாயக் கருத்தரங்கின்போது நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் அந்த ஏரியைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலேயே பெரிய ஏரியாகும். அண்மைில் படலெட்டிலே இந்த ஏரியின் பராமரிப்புக்காகவும், வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்காகவும் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. துணை மானியத்திலாவது ஏதாவது ஒதுக்கி அந்த ஏரியைப் பராமரித்துத் தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கடந்த ஆண்டு வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டது. விவசாயிகள் கடன் வாங்கினார்கள். சர்க்காருக்குக் கட்டவேண்டிய வட்டி கட்ட முடியவில்லை. கடந்த ஆண்டு, இந்த ஆண்டு இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் சொன்னாலும் அதைக் கேட்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளிடமிருந்து மெல்ல மெல்ல கடன் வசூலை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செம்பரம்பாக்கம் ஏரி ஆயக்கட்டு கால்வாய் தூர் எடுக்கப்படவில்லை. மேலே போகிற கால்வாய்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு தண்ணீர் சேதமாகிறது. கால்வாய்கள், ஒழுங்கான முறையில் நல்ல படியாக அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் தண்ணீர் நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்குப் போய்ச் சேரும். கால்வாய்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு, நீர் சைதாப்பேட்டை ஆற்றிலே கலந்து பின்னர் கடலிலே போய்ச் சேருகிறது, இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் கண் கூடாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

1970 மார்ச் 31]

[திரு. எம். கோபால்]

அடுத்தபடியாக, அம்மைபார் அவர்கள் தைரியமாகவும், தெளிவாகவும் 'இந்த ஆண்டு செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 2 லட்சம் ஏக்கரில் நல்ல விளைச்சல்' என்று சொன்னார்கள். இந்த ஏரியை நல்ல முறையில் செப்பனீட்டுப் பயன்படுத்தினால் இரண்டு லட்சம் என்ன, நான்கு லட்சம் ஏக்கரிலும் பயிரிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசு கொண்டுவந்த ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் திட்டத்தை எல்லா மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக ஏழை விவசாய மக்கள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கார் வைத்திருப்பவர்கள் ஆர். சி. புக வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல பட்டாக்கள் உள்ள விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாஸ் புத்தகம் கொடுத்து, அவர்கள் வங்கிகளில் கடன் வாங்கும்போதும், கடன் திருப்பிக் கொடுக்கும்போதும் உபயோகப்படுத்த வழி செய்ய வேண்டும். இது ஒரு நல்ல திட்டம். கடன் வாங்க வேண்டுமென்று விவசாயி நினைத்தால், முதலில் அவன் கிராம முன்சிப், ரெவினியூ அதிகாரிகள் போன்றவர்களிடத்தில் ஒரு சான்றிதழ் பெற வேண்டும். அந்தச் சான்றிதழைப் பெறுவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல. அதற்காக நாம் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், சான்றிதழ் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் விவசாயிக்குக் கிடைக்காது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பட்டாதாரருக்கும் விவாங்கக் கூடிய ஒரு பாஸ் புத்தகத்தைக் கொடுத்தால், அதை வங்கியில் காண்பித்து, தேவையான கடனை எளிதில் பெற முடியும். ஒவ்வொரு விவசாயிடமும் இந்த புத்தகம் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். அரசு மிக்க கவனம் செலுத்தி இதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய மக்கள் உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால், உரத்தை சேகரித்து வைத்திருக்கிற இடத்தில் விதைகள் தருகிறார்கள். விவசாயி அந்த விதையை சமமாதான் வைத்திருக்கிறான். அந்த விதையைக் கட்டாயம் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். புன்சை நிலமாக இருந்தால் இதைக் கொண்டுபோய்ப் போடலாம், ஈஞ்சை நிலத்தில் போட முடியாது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும் இதனால் சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஆதலூர் என்ற இடத்திலே ஒரு விவசாயப் பண்ணையை அமைத்தார்கள். அதற்காக 70 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப் பட்டது. அது சீர்ப்பட்டவில்லை. தற்பொழுது சமமாதான் அந்த நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை அங்குள்ள ஏழை அரிசன மக்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர் என்ற முறையில் பிரித்துக் கொடுத்தால், அவர்கள் பயிரிட்டு, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. சொந்தரபாண்டியன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வேளாண்மை மானியம், மீனம் இவைகளின்பேரில் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 75 சதவீத மக்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 16 கோடி ரூபாய். இது தமிழக அரசின் மொத்த வருமானத்தில் ஐந்து சதவீதம்தான். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். 75 சதவீத விவசாய மக்கள் இருக்கக் கூடிய வேளாண்மைக்கு அரசாங்க வருமானத்திலிருந்து ஐந்து சதவீதம் செலவிடும் இந்தத் துறையானது முன்னேறியிருக்கிறதா, முன்னேற்றத்திற்கு இந்த அரசு உசவியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக இந்த அறிக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது. வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாய

[திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 31]

மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கான திட்டம் எதுவும் அந்த அறிக்கையில் இல்லை, அரசிடமும் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமானால், சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திலே நாட்டம் செலுத்த வேண்டும், மண்வளர்ப்பு திட்டத்தில் காட்டாறு, சிறுசிறு ஓடைகளைத் தடுத்தல், சுவர்களைக் கட்டி, தண்ணீரை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க அரசு திட்டம் தீட்ட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத்துறையில் பெரும்புரட்சி கண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். உள்ளே பார்ச்சும்போது இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் இந்தத் துறை அதிகாரிகளால் கொடுக்கப்படனவே தவிர உணவுத் துறையில் தண்ணீரைவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மிகுபயன்தரக்கூடிய ஐ. ஆர். 8 நெல் அதிக அளவில் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் அதிக விளைச்சல் தந்திருக்கிறதா, அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் பெருகவில்லை என்றுதான் என்னால் சொல்லமுடியும்.

குறிப்பாக ஐ. ஆர். 8 நெல் வேளாண்மை சம்பந்தமாக அதிகாரிகள் சாகுபடி செய்கிற முறையில் தெளிவான கருத்தைக் கொண்டிருக்க வில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள விவரங்கள் முழுவதையும் படித்துவிட்டுப் பேசுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் கொண்ட இலக்கையும் தாண்டியிருக்கிறோம் என்பதையே புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன.

மேலும் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை விவசாய இலாக்கா தயாரிக்கவில்லை. டைரெக்டர் ஆப் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ்தான் தயாரிக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் புள்ளிவிவரம் தவறு என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : ஐ. ஆர். 8 நெல் சாகுபடி நிலத் திறகு நிலம், காலத்திற்குக் காலம் தண்ணீரின் தன்மைக்கேற்ப மாறுபடக்கூடியதாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதால் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பொருந்தும் என்று சொல்ல முடியாது. சில அதிகாரிகள் அடிக்கடி தண்ணீர் பாயக்கூடாது என்கிறார்கள். சிலர் தண்ணீரிலேயே நிரந்தரமாக இருக்கலாம் என்கிறார்கள். இப்படி அதிகாரிகளிடத்திலேயே தெளிவான கருத்து இல்லை.

விவசாயத்துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்றால்—சில இடம் கரிசல் மண்ணாக இருக்கும், சில இடம் செம்மண் உள்ளதாக இருக்கும். அந்த அந்த இடத்து மண்ணின் தன்மை, தண்ணீரின் தன்மை, பருவநிலை இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து அங்கங்கே என்ன பயிர் வைக்கவேண்டும், அந்தப் பயிருக்கு என்ன உரம் போடவேண்டும் என்பதை எல்லாம் சொல்லி, அவற்றைக் கொடுக்கவும் முன்வந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும்.

மேலும் மிகு பயன் தரக்கூடிய ஐ. ஆர். 8 நெல் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் அளிக்கப்படும் உர விலையில் புதுச்சலுகை அளிக்க இருப்பதை அறிக்கையில் காண்கிறோம். இந்த மாவட்டங்களில் பெருவாரியாகச் செய்கிறார்கள் என்றால் மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களும் சிறுசிறு அளவில் செய்கிறார்கள். ஆகவே, எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இந்தச் சலுகை தரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 31] [திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்]

அடுத்து, சிறிய நிலக்காரர்களுக்கும், குறைந்த அளவு நிலங்களை உடைய பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தவேண்டும். தென்னாற்காட்டிற்கு மட்டும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

மேலும் இந்தத்துறை கொடுக்கும் விதைகள் தரமானவையாக இல்லை. அந்த விதைகளை வழங்குவதிலும் கருத்துவேறுபாடு இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியம் மூலம் வருவது என்றால் காலதாமதம் ஆகிறது. குறிப்பாக என்பகுதியில் வீரிய ஒட்டுச்சோள விதை வேண்டுமென்று விவசாயப் பெருமக்கள் கேட்டார்கள். அது தை மாதத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றிய அதிகாரிகளைக் கேட்டால் இல்லை என்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கவனத்திற்கும் கொண்டுபோகப்பட்டது. ஆயினும் விதை கிடைக்கவில்லை. இதனால் வேளாண்மை பாதிக்கப்படுகிறது. விதை விநியோகிப்பதை வேளாண்மைத் துறைதான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, மீளமைத்தபுற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் 500 மைல் நீளக் கடற்கரை இருக்கிறது. பெருவாரியான மீனவ மக்கள் அங்கே வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு யாதொரு திட்டமும் இல்லாது வருத்தத்தை அளிக்கிறது. நாட்டுப் பருகு, கட்டுமரம் வைத்திருப்பவர்களும் பிழைக்கவேண்டும் என்பதற்காக இயந்திரப்பட்டுகள் 5 மைல்களுக்குள் மீன பிடிக்கக்கூடாது என்று ஆணை இருக்கிறது. அதைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் கட்டுமரம், பாய்மரம் பட்டுகள் வைத்திருப்பவர்கள் பிழைப்பதற்கும் வழியேறும். நாவே-இண்டோ திட்டத்தை உடனடியாக அமுல்படுத்தவேண்டும். இந்தப் பகுதியில் ரோடுவசதி செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் அப்பகுதி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்த சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றவுடன் 3 ஆண்டுகளுக்குள்ளே விவசாயிகளுக்கு பல நல்ல சாதனைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் விவசாயிகளுக்கு இப்போது புதியதாக சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை அம்பலூர் கிராமத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு திட்டத்தை அனுமதித்து அந்த வேலையும் இப்போது நடந்தகொண்டிருக்கிறது. அதற்காக எங்கள் தாலுக்கா பொது மக்கள் சார்பில் இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிய பிறகு விவசாயிகள் பெரும் அளவு நெல் பயிர் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாடு இருந்தபோது வேறு பயிர்களை வைத்து வந்தவர்கள் கூட கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்ட பிறகு நெல் பயிரிட—ஐ. ஆர். 8 பயிர் வைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 2,500 ஏக்கரா சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய உரங்கள், விதைகள் எல்லாவற்றையும் கிராமத் திலேயே கொண்டுவந்து கொடுத்ததற்கு இந்த அரசை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

ஆயினும் எங்கள் நாட்டும்பள்ளி வட்டாரத்தில் மழை இல்லாத காரணத்தினால் பல ஏக்கராக்கள் பயிர் உலர்ந்துகிடக்கின்றன. கிணற்றில் தண்ணீர் வற்றிவிட்டது. போன வருஷ பஞ்சத்தால் ஏற்பட்ட கடன், இந்த ஐ. ஆர். 8-ன் காரணமாக ஏற்பட்ட கடன் இரண்டையும்

[திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

இப்போது ஒரு லிங்க முனைந்திருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கும் பெரும் கஷ்டமாக இருப்பதால் இதனைத் தள்ளி வைக்க ஆவன செய்யவேண்டுகிறேன்.

எங்கள் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம், விவசாயச் சங்கங்கள் தங்களுடைய கோரிக்கையை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் அரசுக்கும் அனுப்பியிருக்கின்றன. அங்கு நாட்டும்பள்ளி பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. அதனால் நிலவள வங்கியை ஆரம்பிக்கவில்லை. நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகளுடைய நன்மையைக் கருதி உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் நாட்டும்பள்ளியில் நிலவள வங்கியை ஆரம்பித்துத் தரும்படி ம்கவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பாலாறு படுகை விதி என்ற விதி ஒன்று இருக்கிறது. பாலாறுக்கும் எங்கள் தொகுதிக்கும் 15, 20 மைல் இருக்கிறது. மத்தியிலே மலைகள், காடுகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பாலாறு படுகை விதியை வைத்துக்கொண்டு பம்புசெட்டுகள் சர்வீஸ் வாங்கவேண்டுமென்று போகிற விவிசாயிகளுக்குத் தொந்திரவு கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக என்றே மூன்று நாளைத் தாதுங்கள், தாசில்தார் அல்லது ரெவினயூ இன்ஸ்டெக்டரிடம் பேசு அநேகக் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பாலாறு படுகை விதியை முழுவதுமாக நீக்கவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே எலக்கலந்தம் செட்டேரிநீர்த் தேக்கத் திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயார்செய்து அந்த மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் சிபார்சுசெய்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் அப்படி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் அளவுக்குப் பாசன வசதிகள் கிடைக்கவும் திருப்பத்தூர் தாலுகாவிலே உள்ள 14 ஏரிகளும் நிரம்புவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வாணியம்பாடியில் உள்ள புல்லூர் கிராமத்தில் பாலாறு நீர்த் தேக்கம் என்ற திட்டத்திற்காக எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயார்செய்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். திருப்பத்தூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. கே. சின்னராஜ் கவுண்டர் அவர்களும், முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எம். பி. வடிவேலு அவர்களும் நானும் இதைப்பற்றி மான்முக்கு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் பரிசீலனை செய்வதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து உடனடியாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர் ஆகிய மூன்று நகரங்களுக்கும் அரசாங்கம் ரூபாய் ஒரு கோடி கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. பாலாற்றிலிருந்துதான் இந்த மூன்று நகரங்களுக்கும் தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டும். ஏற்கனவே ஜோலார்பேட்டை ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு பாலாற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் கொண்டுவருகிறார்கள். புல்லூர் கிராமத்திலே ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டாவிட்டால் ஒரு கோடி ரூபாயும் பயனற்றதாகிவிடும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே டிராக்டர்கள், ஜீப்புகள் இவற்றை சர்வீஸ் செய்வதற்காக ஒரு டிவிஷனை ஏற்படுத்த இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அந்த சர்வீஸ் ஸ்டேஷனை அமைக்க பின்தங்கிய தாலுகா வாக உள்ள திருப்பத்தூரில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைக்கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

1970 மார்ச் 31]

திரு. கே. சுகாதேவக் கண்டர் : மதிப்பிற்குரிய பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என் கட்சிக்காரர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகத் தமிழ்நாடு வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையிலும் நல்லபல முன்னேற்றங்கள் கண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் விவசாய மக்கள் பரும கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பார்க்கின்றபொழுது வேதனையளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. பம்புசெட்டுக்காகக் கடன் வாங்கவேண்டுமானால் அதிலே நாலில் ஒரு பங்கைத் தானமாகவோ அன்பளிப்பாகவோ அல்லது தரகாகவோ அல்லது லஞ்சமாகவோ கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக நிலத்தையே அடகு வைத்து கடன் வாங்குகிறான் விவசாயி. நிலத்தையே கடனுக்காக அடகுவைக்கக்கூடிய அவநிதித்தில் செக்கைக் கொடுக்காமல் அவனை நம்பாமல் இந்தச் சர்க்கார் இடையிலே உள்ள தரகரின் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய செக்கை அவனிடமே கொடுத்து 30 தினங்களுக்குள் பம்புசெட் வாங்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்வோம் என்று சொல்லவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் பம்புசெட் வாங்குவதிலே அவனுக்கு 300 ரூபாய் 400 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. அப்படிச் செய்யாமல் இருப்பதால் எல்லாவற்றையும் அவனுடைய தலையிலேயே கட்டிவிடக்கூடிய நிலைமைதான் வருகிறது. இந்த நிலைமையை உடனடியாக மாற்றவேண்டும்.

வேளாண்மை அபிவிருத்திக்காக உரக் கடன்கள் சர்க்கார் வழங்குகிறது. அப்படிச் கடன் வழங்கப்படுவதிலே கூட பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இந்த ஆண்டிலே விவசாய அதிகாரிகள், கிராம சேவக்குகள் கிராமங்கள் தோறும் சென்று ஐ. ஆர். 8 பயிர் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி உரத்திற்காக மனுக்களை வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் சேகரித்த மனுக்களுக்கு உரம் கொடுக்காமல் விவசாயிகள் அவர்களை நம்பிப் பயிர்செய்து உரம் கிடைக்காத காரணத்தினால் பயிர் அழியக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்காரே விரும்பிக் கடன் மனுக்களை வாங்கும்பொழுது மனுக்களுக்காக உரங்களை ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் மனுக்களை வாங்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இதன்காரணமாக விவசாயிகள் பல கஷ்டங்கள் அடைந்துள்ளார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே டிசம்பர் மாதத்திலே மனுப்போட்டவர்களுக்கு உரம் வழங்கப்படவில்லை, ஆனால் ஜனவரி மாதத்திலே போட்டவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, ஏன் இந்தப் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது?

வேளாண்மை நல்ல முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அதிகமாக மேற்கொள்ளவேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான பழைய காலத்திலே உடைந்துபோன ஏரிகள் இருக்கின்றன, ரிக்கார்டுகளில் விவரங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றையெல்லாம் பார்த்து சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அதிகமாகப் போடவேண்டும்.

விவசாயிகள் சர்க்காரிடமிருந்து பெறக்கூடிய கடன்களை வாங்குவதிலே அதிகமான சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே இதற்காக புதிய திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கடன்கள் வழங்குவதற்காக அவர்களுக்கு இருக்கிற ரொத்துக்களைப் புதிவுசெய்து, பாஸ்புக் கொடுக்கவேண்டும். சொத்துக்களின் விவரங்கள், வில்லங்கங்கள் பற்றிய விவரங்கள், இதர சொத்துக்கள் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டு ஒரு பாஸ்புக் கொடுத்துவிடவேண்டும். அதை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் எங்கே சென்றாலும் பாங்குகள் மூலமாக அல்லது நிலவள வங்கிகள் மூலமாக அல்லது வேறு வழிகள் மூலமாகக் கடன்கள் பெற முடியும். இந்தப் புதிய திட்டத்தைச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டநஷ்டங்கள் இருக்காது. 1967-இல் வேளாண்மை செய்வதற்காக நில வள வங்கிகள் கடன் வழங்கும் என்று சொன்னதின்பேரில்

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

[1970 மார்ச் 31]

பம்புசெட் கடனுக்காக அநேகர் மனுக்கள் போட்டார்கள். ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றைக்கு வாபஸ் பெறப்படுகின்றன. மூன்று வருடங்கள் கழித்து திடீரென்று வாபஸ்செய்தால் பாங்குகளிலோ அல்லது கூட்டுறவு சொஸைடிகளிலோ வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் இதுதான் நியாயம்? ஒரு விவசாயி கடனுக்காக மனுப் போட்டால் குறைந்தது மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக கடன் வழங்கப் படும் என்றோ அல்லது நிராகரிக்கப்பட்டது என்றோ தெரியப்படுத்தி விட்டால் விவசாயி மேலும் நடந்து அலைவ வேண்டியதிடீலே. இப்படிப் பட்ட கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காக புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

விவசாயத் துறையிலே நல்ல முறையிலே முன்னேற்றம் காண திட்டங்கள் போடுகிற நேரத்திலே விவசாய மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் வேளாண்மைத் துறையின் அபிவிருத்தியை மனதில்கொண்டு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறவேண்டுமென்றும், மற்ற நாடுகளைவிட நம்முடைய நாடு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் நாம் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் மீண்டும் அந்த உயர்வை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐ. ஆர். 8 நெல் அதிக வேகமாகப் பரவிவருகிறது. விவசாயிகளுக்கு லாபம் வருகிறது. அடிக்கடி மருந்து தெளிக்கவேண்டிய நிலைமையைப் பார்த்து பூச்சிமருந்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை ரத்து செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. உடனே அதைக் கொடுப்பதற்குப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மின்சாரக் கட்டணத்தை விவசாயிகளுக்கு உயர்த்தியிருப்பதை நீக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எப்ரல் 30-ம் ததிக்குள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அதற்காக சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) இத்துடன் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

மின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

@ 184. Notification issued with G.O. No. 2576, Revenue, dated the 1st November 1969 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 84 of 1963, dated the 14th December 1962, published at page 188 of Part III of the *Fort St. George Gazette*, dated the 23rd January 1963. [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

@ 116. Notification issued with G.O. Ps. No. 2803, Revenue, dated the 24th November 1969 in regard to an amendment to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957 published at pages 1 to 10 of Part I of the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated the 28th February 1957 as subsequently amended.

@ Laid on the Table of the House on 30th March 1970.